

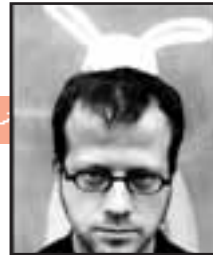
veto

De Vliir krijgt een voldoende

p. 3

Pensioenen voor studenten

p. 5

Interview met striptekenaar Bart Schoofs

p. 11

MEER DAN DE HELFT VAN DE PROGRAMMAHERVORMINGEN AFGEKEURD

Crisis in semeksland

Op de Akademische Raad (AR) van afgelopen maandag werd de balans opgemaakt van een half jaar programmahervormingen in het kader van de invoering van het semestereksamensysteem (SES). Een bittere pil voor de academische overheid, want nauwelijks de helft van de voorstellen ter tafel kreeg door de Onderwijsraad een positief advies toebedeeld. Daarmee krijgen de kritische studentenstemmen van begin dit academiejaar haast een profetisch gehalte.

Op 9 oktober 2000 beslisten de academische gezagsdragers om in het academiejaar 2001-2002 semestereksamens in te voeren, tot groot ongenoegen van de studentenbeweging, die prompt een tegenoffensief in gang zette. Het gebrek aan inspraak van zowel de fakulteiten als de studenten bij het nemen van de beslissing, het ontbreken van een sluitende argumentatie rond de onderwijskundige meerwaarde van het SES en vooral het krappe tijdsbestek waarbinnen de hervormingen zouden moeten plaatsgrijpen werden gehegeld in een betoging en later in een bezetting van het rectoraat. Het studentenprotest leverde uiteindelijk een nota op die van de te strakke timing tot invoering van het semestereksamensysteem haar aktiepunt maakte. Slechts een minderheid van de fakulteiten bleek echter gewonnen voor een jaar uitstel voor de implementatie zodat de AR op 26 februari 2001 besliste om door te gaan volgens het vooropgestelde tijdschema.

De academische overheid ziet de invoering van het SES als ideale hefboom voor onderwijsinnovatie. In een exponentieel groeiende kennismaatschappij dient de moderne universiteit zich te bezinnen over haar lesmethodes en examenvormen. De herdenking van de curricula in functie van het semestereksamensysteem zou de ideale gelegenheid moeten bieden om de visie op onderwijs aan te passen, en alternatieve pistes in de bestaande programma's te introduceren. De hele operatie moest dus meer dan louter wat knip- en plakwerk omvatten.

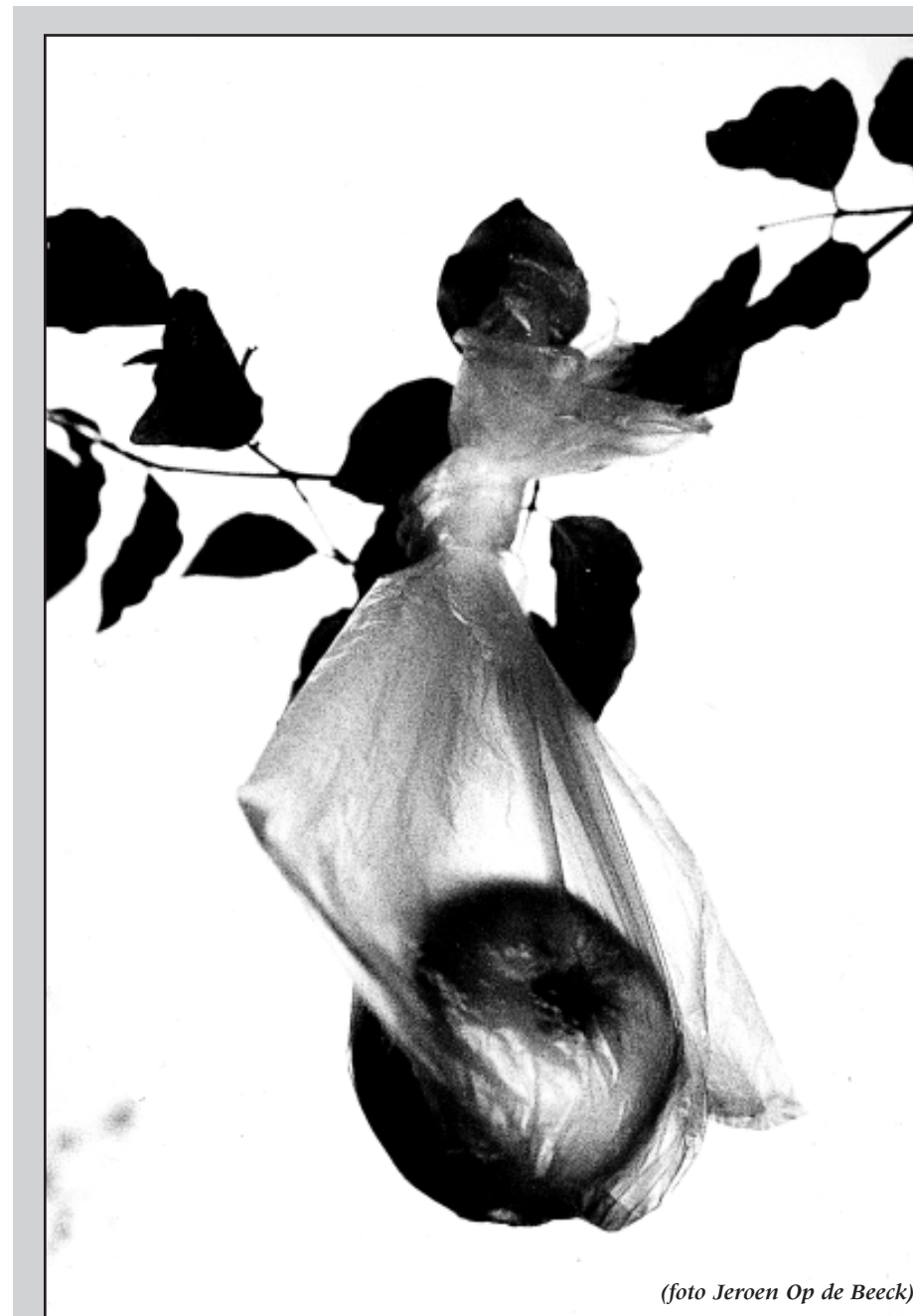
SLOF

In december en januari schoten de Permanente Onderwijscommissies (POK) uit hun sloffen. Studenten, assistenten en

proffen haalden hele programma's overhoop om een inpassing in het nieuwe systeem te bewerkstelligen. Onderwijsinnoverende hervormingen bleken al snel niet evident. De

ters. Voor inhoudelijke aanpassingen was vaak simpelweg geen tijd.

In maart gingen de speciaal opgerichte kamers van de Onderwijsraad aan de slag. Elke

(foto Jeroen Op de Beeck)

't Is de laatste. Dus splitsen we u vlug nog wat zware kost in de maag: een beslissing van de Vliir (pagina 3), een discussie in het Vlaams Parlement over de Bologna-verklaring (pagina 4), pensioenregelingen voor studenten godbetert (pagina 5) en een dekreet over zelfstandige stages (pagina 6). Traditioneel heeft het laatste nummer van Veto ook een jaaroverzicht. Dat vindt u op pagina's 7,8,9 en 10. Om de boel toch wat te kruiden, krijgt u ook de beste examenlegendes. (pagina 16). Veel sukses.

aanpassingen richtten zich dan ook in eerste instantie op gegoochel met studiepunten of de opsplitsing van vakken in de twee semes-

kamer — één voor de humane, de eksakte en biomedische groep — boog zich over de stilaan binnensijpelende programmahervormingen. De lat

lag hoog: niet alleen het technische maar ook het inhoudelijke werk werd onder de loep genomen.

De uiteindelijke beoordelingen van de kamers laten weinig aan de verbeelding over. Twee derde van de programmahervormingen krijgen slechts een konditioneel positief of zelfs een negatief etiketje opgeplakt. Dat betekent dat met het einde van het academiejaar in zicht de meeste POK's met huiswerk blijven zitten, en er vooralsnog niet kan worden overgegaan naar de praktische kant van de implementatie, zoals het drukken van programmaboeken, het aanpassen van cursussen en de verdeling van leslokalen.

BEDRUKT

Er heerste dan ook een bedrukte sfeer op de AR van maandag. Een aantal dekanen uitten hun grieven over het al te streng optreden van de kamers. Het onomwonden afkeuren van bepaalde hervormingen zou een mes in de rug van een aantal zwaarzwogende POK's betekenen. De studentenfractie wierp op dat zij dit rampscenario gevreesd had en zich serieuze vragen stelde bij het verdere verloop van de invoering.

Het hevige studentenprotest maakte van de invoering van het SES in oktober 2001 voor het Gemeenschappelijk Buro (Gebu) echter een erezaak. Daarom draafde onderwijskoördinator Frans Lammertyn afgelopen maandag op als *Deus ex Gebu*. Met de woorden "dat de meeste van deze negatieve adviezen in feite positieve adviezen zijn", opperde hij het voorstel om een speciaal aangesteld comité in twee weken de meeste van de hervormde programma's — met een aantal aanpassingen — te laten goedkeuren. Het zou daarbij bijvoorbeeld volstaan om de veelvuldig gesignaleerde problemen met de studiepunten *technisch* aan te passen. De studenten merkten daarbij op dat een aanpassing van de studiepunten altijd in overeenstemming met de studielast moet zijn, maar het was ondertussen pijnlijk duidelijk dat een knip- en plakoperatie voor de academische overheid in deze fase de enige optie bleek.

Relatief makkelijk bij te sturen curricula komen dus binnen een aantal weken bij een speciaal opgericht comité terecht, en als dat comité de programma's goedkeurt, dan is dat oordeel definitief. De meer gekompliceerde probleemgevallen krijgen de hele zomer de tijd om een alternatief voorstel uit te denken. De AR van september beslist of dat alternatief aan de voorwaarden voldoet.

De normen die de kamers van de Onderwijsraad hanteerden lagen dus duidelijk te hoog om het semestereksamensysteem vanaf volgend jaar ingevoerd te krijgen. Het doemdenken van de studenten is bittere waarheid gebleken. Een kleine triomf met een wrange nasmaak voor de — door een nederlaag gevelde — studentenbeweging. Onze academische overheid weet echter overal een mouw aan te passen. Semesterexamens krijgen we volgend jaar zowiezo. Want als de lat te hoog ligt, dan verlaag je die toch gewoon...

Els Silvrants

GROEP T

INGENIEURS MET VISIE

TECHNOLOGISCHE HOGESCHOOL LEUVEN

Carelpoortvestibule • Vestibulestraat 13 • 3000 Leuven • Telefoon: 015/230 10 30 • Fax: 015/230 10 40 • E-mail: groep-t@groep-t.be

Hogescholen en universiteiten

Graag wilde ik reageren op het artikel 'Hogescholen en universiteiten' dat onlangs in Veto verscheen. Het is eigenlijk heel grappig om te lezen hoe 'eerwaarde' Oosterlinck de K van KU Leuven interpreteert als 'Kwaliteit'. Zonder te willen beweren dat er geen Kwaliteitsvolle Katholieke hogescholen zouden bestaan, is het toch een opdoffer voor al die andere vrije hogescholen om te begrijpen dat zij geen kwaliteit kunnen aanbieden omdat zij niet afstammen uit die 'traditie van katholiek onderwijs'. De omgekeerde redenering is zelfs nog ridikuler. Het artikel insinueert dat voor rector Oosterlinck de noemer 'katholiek' voldoende is om een KU Leuven-kwaliteitslabel te kunnen dragen: 'als de KU Leuven de voorkeur geeft aan katholieke hogescholen is dat omdat zij voor de hoogste kwaliteit staan.' Komaan zeg! Ik kan hier alleen maar 'schamper' om lachen.

Daarnaast ben ik heel blij om nu eindelijk te weten welke de meest pluralistische universiteit van het land is: de KU Leuven! Weliswaar zitten er in de inrichtende macht voldoende geestelijken om van al het drinkwater van Leuven wijwater te maken en weliswaar zijn de door de overheid georganiseerde instellingen, zoals de Universiteit Gent (RUG), de enigen die studentenparticipatie kunnen garanderen tot in hun hoogste regionen, maar als Oosterlinck het zegt, zal het wel waar zijn! Ik geef toe dat de RUG nog niet klaar is met zijn 'pluralisatie' (er zitten nog steeds een aantal door het parlement aangeduide politiciërs in de raad van bestuur), en het is waar dat de RUG geen pluralistische doch een 'neutrale' universiteit wil zijn, maar ik verkies de 'neutraliteit' en het democratisch karakter van de RUG boven het 'pluralisme' van de KU Leuven.

Als laatste punt wil ik erop wijzen dat mijn alma mater de 'Rijks' in RUG al heeft laten vallen. Waar blijft de KU Leuven met haar 'Katholieke' als zij toch zo pluralistisch is? Als zij toch openstaat voor alle ideeën, waarom moet die Katholieke dan nog? Voor het Vatikan mischien? Ja, het is waar, de Universiteit Gent, want dat is de officiële naam van onze instelling, gebruikt om PR-redenen nog steeds de afkorting 'RUG', en het is dus niet 'Rijksuniversiteit Gent' zoals verkeerdelijk staat geschreven in het artikel 'Het konsept associatie uit de doeken'. Maar misschien is de naamgeving van onze universiteit inderdaad wel een beetje verwarrend. Als de KU Leuven toch de meest kwaliteitsvolle-en-pluralistische universiteit is, zal deze haar naam in de toekomst natuurlijk wijzigen in: 'Kwaliteitsvolle Universiteit Leuven'.

Misschien kunnen wij ons dan noemen: 'Relatief goede' Universiteit Gent?

Francis Michels,
Medewerker Gentse StudentenRaad

Migrantenbeleid

Het zogenaamde 'failliet' van het paternalistische integratiemodel is niet eenzijdig toe te schrijven aan de inkompetentie van bepaalde instanties of personen; het kan volgens mij evenmin verklaard worden aan de hand van een (ekstreem) 'links' diskoer zoals dit wordt voorgestaan door het Centrum voor Islam in Europa (CIE) waarbij men in een sterk zwart-wit ideologie het racisme gaat verklaren als een vastgeroest of geïnstitutionaliseerd gegeven. Het gaat hier evenmin om een islamofobe traditie die als *inévitabile* voortvloeit uit de middeleeuwse conflicten tussen de monoteïstische religies en die het denken van westerlingen structureel beheerst.

Ik spreek hier opzettelijk over islam zonder meer, aangezien de echte 'migrantenproblematiek' vooral gesitueerd wordt binnen de conflicten en breuklijnen tussen de westers, kristelijk geïnspireerde waardenpatronen en anderzijds de islamitische cultuurpatronen. Natuurlijk kan men enkele nuances aanbrengen, vooral wanneer men kijkt naar de laatste golven van vluchtelingen vanuit Oost-Europa.

De onderliggende 'aanklacht', althans zo begreep ik het toch, in het middelpunt leek mij te eenzijdig om voor waar aan te nemen. Laat ons beginnen bij het uitgangspunt, ingenomen door Younes Zarhoni, wanneer hij het heeft over de 'twee principes' van een minderhedenbeleid. Ik zou de volgorde die Zarhoni ons aanreikt juist willen omdraaien en bijgevolg het 'pluriforme' karakter afleiden uit het principe van gelijkheid en gelijkwaardigheid, in plaats van andersom. Volgens mij ligt hier trouwens de kern van de hele problematiek; laat ons de mensen eerst als individu benaderen en laat ons vanuit deze ingesteldheid bepaalde principes van gelijkheid nastreven in plaats van mensen te benaderen als lid van structuren, het weze vanuit socio-ekonomische, etnisch kulturele of religieus filosofische hoeken.

De discussie over 'stemrecht' lijkt mij trouwens enorm overdreven, het is een bijzonder kleine moeite om een naturalisatie aan te vragen als blijkt van duidelijk bereid te zijn om ten volle mee te draaien in deze samenleving. Wie om echt nationalistische redenen of gewoon principieel de Belgische nationaliteit weigert, zal zich moeten tevreden stellen met de logische gevolgen hiervan.

Laat ons nu eens de hele zaak vanuit een ander perspectief bekijken, het perspectief van waaruit wij op z'n minst afstappen met mensen nodeloos te bekladden met 'racisme' opdat wij op z'n minst bepaalde termen niet gaan uithollen. Integratie, hoe vaag het ook moge omschreven zijn, heeft volgens mij als doel de minderheden zo goed mogelijk op te vangen in de samenleving om hen zoals elk ander individu dezelfde mogelijkheden te kunnen bieden op een normaal bestaan. Deze benadering houdt op zich ook in dat de persoon die wordt opgevangen op z'n minst bereid moet zijn om deel te nemen aan het socio-kultureel gebeuren in deze samenleving. Dit laatste zie ik, en hierin ben ik en blijf ik eerlijk en korrekt, steeds meer afnemen. Onbegrip is er langs beide kanten en zolang men dit aan geen van beide kanten wenst te erkennen, zal de gehele problematiek onoplosbaar blijven. Het is dus in geen geval zo dat men moet afrekenen met een bepaalde 'kaste' of 'klasse' of structuur, welke deze 'klassen' beheerst, om tot een oplossing te komen. De strijd tegen ekstreem-rechts, voorgestaan door (ekstreem-)linkse denkers zou trouwens eens dringend consequent en belangeloos moeten gevoerd worden (los van elke persoonlijke ambitie), niet enkel ten opzichte van autochtonen (ook al maken zij deel uit van een meerderheid) maar ook ten opzichte van de verschillende en vaak zeer radikale (rechts-konservatieve) opvattingen onder migranten en migranten-jongeren. Tot op heden lijken de westers geïnspireerde linkse denkers er weinig en veelal géén problemen mee te hebben om samen in zee te gaan met rechts-radikale en conservatieve denkers uit de 'oriënt'. Als men bepaalde visies en standpunten, uitgedragen door vele, in onze ogen, vrome 'moslims' bekijkt, dan zal men inderdaad slechts weinig verschil zien met de standpunten die onder anderen Alexandra Colen verdedigt.

Wat ik dus samengevat wil aanhalen is dat een eenzijdige benadering van de ganse problematiek er enkel toe leidt dat de meningen verdeeld blijven en dat elke discussie slechts eindigt in een dovemansgesprek én dat het niet de 'kulturele' eigenheden zijn die moeten beschermd worden maar wel het individu op zich.

Omar Fathi

Studentenstilstand

Nou nou, zelden begon een academiejaar zo veelbelovend voor een studentenbeweging. De speech in oktober zorgde voor de nodige opschudding en de kringen stonden voor de verandering nog eens als een blok achter de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko). Een week later besliste de Akademische Raad om semestereksamens in te voeren. De kringen stonden nog steeds als een blok achter Loko en brachten vierduizend studenten op de been voor een modelbetoging: geen insidenten tijdens de betoging en een leuke wandeling over de ring achteraf, met sfeermuziek van paardenhoeven en een waterkanon. De studentenbeweging leek gereanimeerd. De rector wilde nog altijd niet luisteren, dus bezetten we zijn rectoraat. Simpel, we hadden gelijk en we zouden het ook krijgen. Toen liep het echter zwaar mis. De semestereksamens zijn er volgend jaar, maar ons gelijk hebben we wel gekregen: het gaat op niet veel trekken. Twee derde van de opleidingen kreeg geen positief advies van de werkgroep curriculumhervorming van de Onderwijsraad. Toch zal het volgend jaar in januari stil zijn in Leuven. Nooit hebben de studenten echt een vuist kunnen maken, ondanks de brede steun van de achterban. Een gemiste kans zonder weerga. The powers that be hebben wat ze wilden en Loko-Kringraad (Krira) heeft zijn vingers verbrand.

Kwatongen spreken van medebeheer dat kollaboratie is geworden. Het zijn kwatongen, dus ze overdrijven, maar de enige triomf die Loko dit jaar behaald heeft, is een grote betoging organiseren. Voor de rest? Kommer en kwel met als droevig dieptepunt de Sociale Raad-crisis en het fundamentele wantrouwen dat gegroeid is tussen Loko en de kringen. Nooit stonden beide groepen zo dicht bij elkaar als met de speech en de betoging, nooit stonden ze verder van elkaar af als tijdens de Sora-crisis. Die crisis is bezworen — Sora draait weer sinds enkele maanden — maar de geloofwaardigheid van de twee grote raden is ver zoek. Iedereen stelt elkaars representativiteit in vraag en het universiteitsbestuur lacht in zijn vuistje. We hebben de rector niet nodig gehad om ons belachelijk te maken. We hebben onze eigen broek afgetrokken en staan nu in ons bloot gat voor de hele studentenpopulatie. Als je twintig procent van de studenten op straat krijgt voor iets waarvan je uiteindelijk hoogstens details hebt kunnen bijsturen, moeten er dringend fundamentele vragen gesteld worden over de Leuvense studentenbeweging.

Momenteel staat Loko stil, blijkbaar nog altijd in de roes van de speech-Open Algemene Vergadering en de betoging. 'Goh, we hebben toch nog eens bezet!' Ja, maar alleen omdat de rector ons niet heeft laten buitenknuppelen en omdat we met een schamel boterbrieftje tevreden waren om de boel te ontruimen. Het is aan de volgende ploegen om de boel weer in beweging te krijgen. Gemakkelijk zal dat niet zijn getuige de vele openstaande functies binnen Sora, Krira en Veto. Kringraad heeft geen vrijgestelden, Sociale Raad geen voorzitter en Veto geen hoofdredakteur. Iedereen weet alles blijkbaar zoveel beter maar niemand neemt verantwoordelijkheid op. Sinds de volksvergadering is ongebreideld kritiek spuien bon ton binnenin de 's Meiersstraat nummer 5. Mensen durven zich niet kandidaat te stellen uit schrik afgemaakt te worden op de verkiezingsvergadering. Mensen die dat wel durven, worden weggestemd. Kritiek kan echter ook constructief zijn en dat blijken vele aan wal staande stuurhul nogal eens te vergeten. Afbreken zonder iets in de plaats te stellen kan iedereen.

Er is iets rot in de 's Meiersstraat en veel moet aan degenen die dat weg moeten werken. Nu wordt de tol betaald voor jaren van zowel misplaatste arrogantie als valse bescheidenheid. Loko moet dringend herbronnen en uitzoeken wanneer men arrogant mag zijn en wanneer bescheiden. Misschien is het handig om allerhande dogma's uit de jaren zestig en zeventig zwaar in vraag te stellen en te kijken naar de relevantie en functie van een studentenbeweging in de hedendaagse samenleving. Nostalgie is mooi, maar mag niet verstikkend zijn. De studenten van toen maken nu het beleid. Het beleid is dus veranderd op dertig jaar tijd, nu de studenten nog. We mogen niet blijven stilstaan bij idealen van dertig jaar geleden, hoe mooi ze ook zijn. Misschien dat er dan ook breder interesse en steun voor het werk van Loko ontstaat, waardoor er nieuw bloed komt en de malaise van het voorbije jaar achter ons gelaten kan worden. Dan kan volgend jaar de speech van dit jaar hopelijk waar gemaakt worden.

Maarten

Mijn thuis is waar mijn thema staat

Ook dit jaar zoeken de Leuvense Themahuizen nieuw volk. De bedoeling van een themahuis is dat je met een groep studenten samen leeft, denkt en werkt rond een zelfgekozen thema. Voor wie zonder inspiratie zit, is er echter ook een lijst met suggesties. Dit jaar waren er drie thema's: rechtvaardige handel, levens-kunst-zinnig en oikonde. Je kan je kandidaat stellen om bij deze bestaande themahuizen aan te sluiten, of een voorstel doen voor een nieuw thema. De bedoeling is immers om het aantal themahuizen uit te breiden.

Je denkt en doet niet alleen binnenskamers, er wordt ook verwacht dat je activiteiten organiseert om je kot-verhaal naar buiten te brengen. Zowat alles kan, van groots tot intimistisch, van saai tot spannend. Zo kan je in een engagement stappen waarvan je zelf beslist hoeveel tijd je erin steekt — en hoeveel je er uit haalt.

Je kan je als enkeling aanmelden, maar het kan ook als groep — ook bestaande gemeenschapshuizen die een themahuis willen worden zijn welkom. Heb je er al zin in gekregen? Ga dan even langs op het Duurzaamheid En Participatie Ondersteuningcentrum (Depo) in de inkomhal van Alma 2 waar je verdere informatie kan vinden. Anders kan je ook bellen op 016/32.30.39 of mailen naar depo@dsv.kuleuven.ac.be.

(sd)

De Vliir krijgt een C

Sinds de jaren tachtig is er een groeiende interesse ontstaan voor de kwaliteit van het onderwijs. Die interesse leidde tot een visitatieronde die de universiteiten doorlichtte en beoordeelde. Hoewel dit systeem zeker zijn nut heeft gehad, achtte de Vlaamse Interuniversitaire Raad (Vliir) het noodzakelijk om enkele veranderingen aan te brengen in het licht van de volgende visitatieronde.

Het dekreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap bepaalt dat de kwaliteit van ons onderwijs regelmatig wordt geëvalueerd. Kwaliteit van het onderwijs is een complex concept waarover verschillende opvattingen bestaan en evenveel omschrijvingen in omloop zijn. De invulling van het begrip verschilt naargelang de doelgroep en het nivo, verschuift in tijd en is afhankelijk van de randvoorwaarden waarbinnen aan kwaliteit kan gewerkt worden en de invalshoek van waaruit naar het onderwijs gekeken wordt. Algemeen stelt de Vliir dat een opleiding kwaliteit heeft wanneer ze beantwoordt aan een vooropgestelde norm.

De opleiding dient deze norm na te streven in haar doelstellingen en oog te hebben voor de voorwaarden om deze doelstellingen te bereiken. Verder moet de opleiding aansluiten bij de reële arbeidsmarkt en bredere maatschappelijke noden en er voor zorgen dat de studenten zich voortdurend verder kunnen bekwamen in hun vakgebied.

META

Enkel een goed functionerend systeem van kwaliteit zorg kan de kwaliteit van het onderwijs waarborgen. Het huidige systeem in Vlaanderen poogt dit na te streven in drie stappen. Interne kwaliteitszorg is gericht op kwaliteitshandhaving en -verbetering binnen de instelling, waar externe kwaliteitszorg hetzelfde doet, maar dan wel externen in het proces in schakelt. Daarna volgt nog de meta-evaluatie: de overheid evalueert op haar beurt de kwaliteitsbewaking en de verwerking van de kwaliteitsbeoordeling door de universiteiten. Deze drie fasen moeten als een triumviraat waken over ons onderwijs. Het systeem is door de Vliir ontwikkeld naar aanleiding van het dekreet van 1991. Voor het externe gedeelte keek men naar onze noorderburen. De Vereniging van Samenwerkende Nederlandse Universiteiten (VSNU) had reeds in 1985 een systeem van kwaliteitszorg ontwikkeld om zo in 1988 over te gaan naar een eerste visitatieronde. Niet alleen spiekte de Vliir, ze besloot ook samen te werken met de VSNU voor het externe onderdeel.

Ons systeem van kwaliteit zorg heeft duidelijk geformuleerde doelstellingen. Primair wil het systeem de kwaliteit van ons onderwijs bewaken en verbeteren. Die verbetering verloopt aan de hand van aanbevelingen. Daarnaast moet het visitatiestelsel ook verantwoording afleggen ten aanzien van de maatschappij over de manier waarop universiteiten omgaan met de kwaliteit van hun onderwijs. Secundair kan men informatie verstrekken aan belanghebbenden — zoals toekomstige studenten — en aan de universiteiten zelf, zodat deze laatste hun positie kunnen bepalen en eventueel hun aanbod van opleidingen kunnen regelen.

LESJE

Bij een mooie theorie die gepaard gaat met heel wat technische informatie hoort ook wat praktische uitleg. De eerste fase van het visitatiestelsel, de interne kwaliteitszorg, is aan de KU Leuven tweeledig: de Permanente Onderwijscommissies (POK's) moeten, zoals de naam het al zegt, permanent waken over de kwaliteit van de opleiding. Om de vier jaar (vanaf de volgende visitatieronde 2002-2010 om de acht jaar) krijg je ook interne evaluatiecommissies per opleiding. Die commissies bestaan uit proffen, assistenten en studenten die hun bevindingen over vakken en docenten in een zelfevaluatie rapport neerschrijven ter voorbereiding van de externe visitatie-

Vlaamse proffen de fakulteiten gedurende twee dagen en een half. Ze praten met studenten, assistenten en proffen, vragen documenten op en maken een visitatierapport dat opnieuw doorgespeeld wordt aan de POK's. De openbaring van de bevin-

dingen van de externe visitatiecommissie is de derde en laatste fase.

De samenwerking tussen de Vliir en de VSNU voor de externe visitatie en de coördinatie ervan door de Vliir was een feitelijke toestand die geen enkele dekretele grond kende. Een van de veranderingen van het dekreet van 1991 bestaat erin dat deze toestand geformaliseerd is. De veranderingen houden echter ook meer inhoudelijke zaken in: de lesjes die men uit de eerste visitatieronde getrokken heeft en de komende implementatie van de Bologna-verklaring hebben er voor gezorgd dat de Vliir het systeem van kwaliteitszorg verfijnd heeft. De invoering van de Bologna-verklaring zal namelijk met een veralgemening van kwaliteitszorgsystemen en akkreditering gepaard gaan. De door de hoger onderwijsinstellingen verleende graden moeten hun geloofwaardigheid immers kunnen ontlenen aan een betrouwbaar kwaliteitszorg- en akkrediteringssysteem.

STOEL

Een grote verandering bestaat erin dat men niet alleen meer naar onderwijs kijkt maar ook naar het onderzoek. De redenering luidt als volgt: universitair onderwijs is onderwijs dat gestoeld is op degelijk wetenschappelijk onderzoek. Om na te gaan of dit wel zo is, moet men logischerwijze het onderzoek doorlichten. De bedoeling is om dit maar in beperkte mate te doen: is er onderzoek, is er voldoende onderzoek en is het voldoende kwalitatief onderzoek? Voor sommigen lijkt dit misschien vergaand, maar gezien de definitie van universitair onderwijs is het maar de logica zelve.

Om meer openbaarheid te garanderen, zullen de beoordelingen van de externe visitatiecommissie in de volgende visitatieronde niet alleen op het net te vinden zijn. Elk deelaspect van de opleidingen zal ook een lettertje meekrijgen. Gaande van A, B,

C, D tot E wordt zo medegedeeld of een opleiding zeer goed, goed, voldoende, onvoldoende of volstrekt onvoldoende is. Met deze verandering is de Vlaamse Vereniging voor Studenten (VVS) het volstrekt oneens. De combinatie van letters en een grotere openbaarheid leiden namelijk tot een indirecte vorm van *ranking*, een systeem waarbij de universiteiten op basis van kwaliteit worden gerangschikt. Beter zou geweest zijn, zo pleit VVS, om de kwaliteit van een deelaspect telkens te omschrijven. Op die manier kunnen studenten voldoende een opleiding vergelijken. Het beoordelen met

“De eksterne visitatiecommissie moet nagaan in welke mate gender, etnische groepen en sociale klassen aanwezig zijn binnen een opleiding”

letters bevordert namelijk op geen enkele wijze de kwaliteit — een primair doel nochtans — en geeft niet noodzakelijk meer duidelijkheid aan aankomende studenten.

VROUW

Belangrijke verworvenheid van de nieuwe regeling is de *demokratiseringsindex*. Deze term wordt nergens letterlijk vernoemd, maar de inhoud die VVS er aan geeft is wel goedgekeurd. De externe visitatiecommissie moet binnen de studentenpopulatie nagaan in welke mate de volgende drie categorieën aanwezig zijn: gender (man/vrouw verhouding), etnische groepen (verhouding allochtonen en autochtonen) en sociale klassen. Bedoeling is dat men tabellen opstelt van retentie (blijven zitten) en slaagsijfers en deze vervolgens met elkaar vergelijkt. Bijvoorbeeld: hoeveel procent van de rechtenstudenten zijn vrouw en hoeveel onder hen slagen? Ten slotte moet de visitatiecommissie hier een verklaring voor formuleren en er een besluit aan koppelen.

De demokratiseringsindex is een goede aanzet om de demokratisering van het hoger onderwijs in daden om te zetten. Spijtig genoeg werd een ander voorstel van VVS dat de kwaliteit van de visitaties op zich had kunnen verbeteren, niet aanvaard. VVS pleitte namelijk vurig voor een student in de visitatiecommissie — wat in Nederland trouwens het geval is. Een student zou er voor kunnen zorgen dat er bij de gesprekken met de studenten een lagere drempel is. Studenten zullen makkelijker praten tegen iemand van hun eigen leeftijd die bovendien hun studie-ervaringen deelt. Zo zou de visitatiecommissie meer en korrektere informatie kunnen verkrijgen. De Vliir deelde deze mening echter niet. Principeel is de Vliir niet gekant tegen het idee, maar ze zien een paar 'onoverkomelijke bezwaren'. Een objectieve student vinden zou onmogelijk zijn. Bovendien zou een student het vele werk niet aankunnen en ontkent de Vliir dat een student drempelverlagend kan werken ten aanzien van andere studenten.

Dat de onoverkomelijke bezwaren drogreden zijn om studenten te weren uit de externe visitatiecommissie hoeft geen betoog. Het spijtige aan deze redenering is dat een instantie die zich ertoe verbindt de externe kwaliteitszorg te coördineren zo'n steek laat vallen. Is verbetering van het onderwijs niet het primaire doel van de visitatie? Waarom de Vliir zich niet achter het voorstel kan scharen, blijft een raadsel.

Bovendien kunnen we alleen maar hopen dat de visitatieronde van 2002-2010 zijn werk goed doet. Wie aandachtig de voorpagina gelezen heeft, weet dat onze Alma Mater soms een loopje neemt met de kwaliteit van het onderwijs en dus een tik op de vingers verdient. Of de visitatiecommissies de rol van strenge leraar op zich zullen nemen, valt af te wachten.

Marie-Anne Dedeurwaerdere

(foto archief)

commissie. Het rapport wordt ook aan de betreffende POK doorgespeeld. Niets staat hen namelijk in de weg om voor de externe evaluatie al verbeteringen aan te brengen.

De externe visitatie is dan de tweede fase. Samen bezoeken Nederlandse en

Stuur je rijwiel op vakantie

Op 22 juni opent de 'zomerstalling voor fietsen' opnieuw haar deuren. Het is het tweede jaar dat de politie Leuven, de stad Leuven, de preventiedienst, de KU Leuven en de VZW Velo de studenten de kans geven hun rijwiel tijdens de zomermaanden gratis onder te brengen in de bewaakte fietsenstalling net achter het station. Wie er zeker zijn/haar fiets bij aanvang van het nieuwe academiejaar terug wil vinden, maakt dus best gebruik van deze service.

Aan het eind van het academiejaar trekken de studenten weer massaal huiswaarts. Duizenden fietsen blijven echter achter. Sommige worden netjes van straat gehaald en tijdelijk op de studentenkamer gezet. De meeste fietsen worden daarentegen achtergelaten op straat of aan het station. De Leuvense politie heeft telkens weer de handen meer dan vol om tijdens de zomermaanden hinderlijk of foutief gestalde fietsen op te ruimen. Ook voor het vrijmaken van de straten voor de vele zomeractiviteiten worden ieder jaar honderden fietsen weggehaald. Maar ook fietsendieven slaan hun slag tijdens de zomermaanden: tientallen fietsen veranderen tijdens de vakantie of bij aanvang van het academiejaar van eigenaar. De bestolen eigenaars vinden er dikwijls niet beter op dan zelf ook maar een andere fiets te 'lenen'. Oktober is trouwens dé piekmaand voor wat het aantal fietsdiefstallen betreft.

De Leuvense politie heeft sedert geruime tijd de strijd tegen fietsdieven gevoelig opgedreven door preventie, sensibilisering en controle-acties. Zo probeert de politie zoveel mogelijk fietsers te overtuigen om hun rijwiel gratis te laten graven. Aan de hand van dit graveernummer worden regelmatig controles uitgevoerd. Het voorbije academiejaar liepen vijftien fietsendieven tegen de lamp bij dergelijke controles. Volgend academiejaar zal de controle op fietsendieven nog worden opgedreven.

STALLING

Het gratis ter beschikking stellen van een stalplaats voor fietsen kadert eveneens in die strijd tegen fietsdiefstallen. Wie enige waarde hecht aan zijn rijwiel brengt aan het eind van het academiejaar best zijn fiets binnen in Hal 9, gelegen op de terreinen van de vroegere centrale werkplaats van de NMBS (Werkhuizenstraat te Kessel-Lo, achterzijde station) en haalt er in september of oktober zijn rijwiel weer op. Vorig jaar maakten een zestigtal studenten gebruik van de stalling. De campagne kon toen echter pas opstarten op het ogenblik dat de examens reeds bezig waren. Er werd immers pas op het allerlaatste moment een geschikt onderkomen gevonden.

De fietsenstalling bevindt zich op wandelafstand van het station en zal duidelijk worden aangegeven door middel van opvallende wegwijzers. Tot 30 september kunnen de fietsen er gratis blijven staan. Personeel van de VZW Velo en stadswachten zorgen ervoor dat de fietsen netjes worden gestapeld en ingeschreven in een register. In oktober zorgen diezelfde mensen er voor dat de fiets weer terecht komt bij de rechtmatige eigenaar.

Wie zijn fiets niet naar de stalling wenst te brengen, moet zelf naar een andere oplossing zoeken. Je mag je fiets enkel tegen de gevel van een woning plaatsen als je er ook effectief verblijft. Bovendien moet er steeds minstens één meter vrije doorgang blijven voor voetgangers. De fiets voor langere tijd tegen de gevel laten staan, wordt afgeraden omwille van het risico op diefstal of de kans dat dronkelappen je rijwiel bijwerken. Beter is met de kotbaas af te spreken je fiets tijdens je afwezigheid binnen te zetten. Of neem hem eventueel gewoon mee naar huis. En voor wie nog niet overtuigd is: de politie plant een aantal opruimacties

tijdens de zomermaanden. Vorig jaar werden meer dan vijfhonderd fietsen die foutief of hinderlijk stonden van straat gehaald.

De zomervakantie is misschien ook het ideale moment om je fiets op te knappen (goed werkende verlichting, reflectoren,

remmen) want dan start de politie met de controles in het kader van het Fiets Actie Plan. Wie dan wordt betrapt met een fiets die niet in orde is, riskeert een boete.

Politie Leuven

De fietsenstalling zet de deuren open vanaf vrijdag 22 juni. Tot vrijdag 6 juli kan je er dan elke woensdag en vrijdag tussen 12 en 18 uur terecht voor het binnenbrengen van je fiets. De fietsen kunnen weer afgehaald worden vanaf half augustus en dit tot 30 september. De fietsenstalling is vanaf het station zeer gemakkelijk bereikbaar. Je volgt de wegwijzers en komt na enkele minuten aan de stalplaats aan die is aangeduid door een reusachtig infobord. De hal is speciaal beveiligd en wordt regelmatig door de politie gecontroleerd. Meer info krijg je bij de VZW Velo, tel 016/32.30.18.

(foto archief)

VLAAMS PARLEMENT BESPREEKT MOTIE OVER HOGER ONDERWIJS

Politiek spoort aan én waarschuwt

Deze maand wordt in Praag verder onderhandeld over de uitvoering van de Bologna-verklaring. Wanneer minister van Onderwijs Marleen Vanderpoorten (VLD) het vliegtuig naar de Tsjechische hoofdstad neemt, heeft zij een uitgebreide resolutie van het Vlaams Parlement in haar koffer.

Het heeft een tijdje geduurd, maar de politieke discussie over de Bologna-verklaring raakt eindelijk op kruissnelheid. Minister Vanderpoorten erfde in 1999 als kersvers minister van Onderwijs het dossier over van haar voorganger. Zij vroeg advies aan de verschillende overlegorganen zoals de Vlaamse Interuniversitaire Raad (Vlir) en de Vlaamse Hogescholenraad (Vlhora). Pas wanneer daar een consensus groeide, legde ze verklaringen af over de invulling en de termijn van de nieuwe bachelor- en masterdiploma's. Hierdoor ontstond het beeld dat Vlaanderen in haar besluitvorming achterbleef in vergelijking met de buurlanden. De minister zou te voorzichtig zijn.

STIMULEREN

De voorzitter van de commissie onderwijs, Gilbert Vanleenhove (CVP), verklaarde vorige maand dat het de "hoogste tijd" was voor besluitvorming. Het Vlaams Parlement wilde daarom eerst zelf van de voornaamste actoren vernemen wat nu precies de gevolgen zijn voor het hoger onderwijs. Op een hoorzitting met de voorzitters van de Vlir en de Vlhora ontspan zich een interessant debat. Els Witte van de Vrije Universiteit Brussel sprak over het bachelor-diploma als een doorstroomkwalifikatie, alsook over het belang van een gedemocratiseerd onderwijs. André Oosterlinck beklemtoonde het belang van de Europese onderwijsruimte in de interna-

tionale kontekst. Het contrast tussen de visie van de hogescholen en de universiteiten was duidelijk. Vlhora-voorzitter Dirk De Ceulaer pleitte voor een gelijke behandeling van deze twee types van hoger onderwijs.

Vanderpoorten vatte op haar beurt de doelstelling van de hervorming samen: "De potentiële student een overzichtelijk geheel van studiekeuzes op Europees nivo aanbieden, de mobiliteit van de studenten tijdens hun studies aanmoedigen en de erkenning van de diploma's bevorderen teneinde de mobiliteit van hogeropgeleiden binnen het eengemaakte Europa te stimuleren." Zij geloofde niet in het Amerikaanse systeem van private akkreditering, maar meent dat de overheid als voornaamste geldschietter het voortouw moet nemen. Echter niet alle Europese landen hebben een uitgewerkt systeem van kwaliteitsbewaking. Daarom wil de minister samen met een aantal buitenlandse collega's uit Nederland, Duitsland, Spanje en Denemarken een gemeenschappelijk systeem opzetten.

MEESTER

Het is vooral de CVP, bij monde van onderwijswoordvoerder Luc Martens, die aandringt op een snelle uitvoering van de Bologna-verklaring. Hij stelde enkele maanden geleden een motie van aanbeveling op, die een doorslagge is van het CVP-partijstandpunt. Daarin volgt hij de visie van de Vlhora, die een aparte behandeling van hogeschoolopleidingen afwijst. De andere fracties volgden het standpunt van Martens. De protectionistische reflex van de Vlir vond weinig genade. SP en Agalev legden in de discussie wel de klemtoon op het gevaar voor de democratisering van het onderwijs. Ook in de motie wordt het belang hiervan onderstreept en bevestigd de Vlaamse volksvertegenwoordigers dat het studiebeurzenstelsel moet

bewaard blijven, ook met het oog op een grotere internationale uitwisseling van studenten. Op 9 mei spreekt de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement zich uit over de motie.

In het kader van de Bologna-verklaring wordt ook over de toekomst van het Nederlands als onderwijstaal gesproken. Jean-Luc Dehaene (CVP) omschreef het Vlaams Parlement ooit als een veredelde algemene vergadering van het Davidsfonds. Wie sommige debatten volgt, moet hem bijna gelijk geven. Ludo Sannen (Agalev) diende een voorstel van dekreet in om de taalregeling in het hoger onderwijs te versoepelen. De flexibilisering is voor hem vooral nodig voor een aantal specifieke richtingen met internationale uitstraling. Filip Dewinter (Vlaams Blok) ziet echter zelfs het gebruik van de termen bachelor en master als een aantasting van de Vlaamse identiteit omdat ze zou bijdragen tot de "geïdealiseerde 'internationalisering' en 'globalisering', waarvoor alles moet wijken, ook onze kulturele eigenheid." Hij vindt het sneu dat zijn Duitse broeders uit Nederland zo snel hun taal hebben opgegeven. Iemand opperde wel de begrippen gezel en meester als variant voor respectievelijk bachelor en master. Andere parlementsleden, zoals Dirk De Cock (VU&ID) hielden ook een emotioneel pleidooi voor het behoud van het Nederlands als onderwijstaal. Oosterlinck verklaarde op de hoorzitting dat algemene invoering van het Engels het "einde van de Vlaamse cultuur" zou betekenen en dat hij er niet aan denkt om het Nederlands af te schaffen in de opleidingen voor de "lokale markt."

Thomas Leys

Volg zelf de debatten:
<http://www.vlaamsparlement.be/>

Betaal nu reeds voor je pensioen

Hie lang in Leuven studeert, zal tijdens zijn loopbaan minder jaren kunnen kloppen en bijgevolg geen volledig pensioen genieten op zijn oude dag. Wel bestaat de mogelijkheid om deze situatie te regulariseren. Dit artikel kan u geld opleveren. Of net niet.

In ons pensioenstelsel betalen de werkenden voor de gepensioneerden. Deze solidariteit veronderstelt dat je een deel van je loon afdraagt met daarbij de garantie dat er later ook voor jou wordt gezorgd. Het maandelijkse pensioen dat je later krijgt uitbetaald hangt uiteraard af van de hoogte van het loon dat je hebt verdiend, maar ook van de lengte van de loopbaan die je hebt doorlopen. Het spreekt voor zich dat iemand die nauwelijks heeft gewerkt, niet kan genieten van een volledig pensioen. Een volledige loopbaan van een werknemer duurt in principe 45 jaar voor mannen en 40 jaar voor vrouwen. Als je weet dat ook de wettige pensioenleeftijd op respectievelijk 65 en 60 jaar staat, betekent dit je vanaf de leeftijd van 20 jaar vol goede moed zou moeten beginnen werken om dan na je welverdiend pensioenfeest aanspraak te kunnen maken op een volledige uitkering.

(foto archief)

Hier wringt het schoentje. Studenten in het hoger onderwijs beginnen immers pas te werken nadat ze zijn afgestudeerd. Hun uiteindelijke loopbaan zal korter zijn in vergelijking met werknemers die onmiddellijk begonnen te werken en daarom hebben ze geen recht op een volledige uitkering. Het pensioen wordt immers berekend in

functie van de verhouding tussen de lengte van de gepresteerde en de wettelijke loopbaan. Dat lijkt niet echt rechtvaardig. Studenten zijn immers geen werklozen, maar zij gebruiken hun studieperiode als voorbereiding op hun hopelijk succesvolle loopbaan. Anderzijds is het wel zo dat zij minder zullen hebben bijgedragen dan andere werknemers.

REKENMACHIETJE

Daarom heeft de wetgever al sinds enkele decennia een regeling uitgewerkt waarbij afgestudeerden hun studiejaren of 'verloren werkjaren' kunnen laten gelijkstellen met normale werkjaren. Als compensatie wordt voor iedereen een vast bedrag gevraagd per 'geregulariseerd' jaar. Op dit ogenblik ligt dit bedrag rond veertigduizend frank. Neem maar een rekenmachietje bij de hand. Iemand die een vierjarige opleiding volgt, studeert in het beste geval af in het midden van haar tweëntwintigste levensjaar. Dat betekent dat zij twee en een half jaar heeft gestudeerd terwijl zij eigenlijk volgens de wet hoorde te werken. Als zij die jaren wil laten regulariseren moet zij dus honderdduizend frank neertellen. Enkel volledige studiejaren in dagonderwijs kunnen worden

geregulariseerd, ook die in het buitenland. Doctoraatsjaren komen ook voor regularisatie in aanmerking; dit wordt echter beperkt tot maximaal twee jaar. Voor zelfstandigen bestaat een gelijkaardige regeling. Ambtenaren krijgen hun studiejaren gratis geregulariseerd, indien hun diploma een wettelijke vereiste was voor hun betrekking.

Een regularisatie van de studieperiode is echter niet verplicht. Je moet zelf een aanvraag indienen bij de Rijksdienst voor Pensioenen. Vroeger werd die mogelijkheid geboden bij het bereiken van de pensioenleeftijd, maar sinds een aantal jaren moet dit gebeuren in een periode binnen de tien jaar na het beëindigen van de studies. Deze maatregel is natuurlijk voor de staat interessanter. Ze rekent er immers op dat veel mensen deze mogelijkheid gewoon vergeten of liever verkiezen om geen regularisatie aan te vragen. Waarom zou je immers in het begin van je carrière zo'n fors bedrag neertellen als dit pas vele jaren later zal opleveren? Dan kan je misschien nog beter dat geld investeren in een veelbelovend spraaktechnologiebedrijf in plaats van het aan een pensioenfonds te geven dat binnen dertig jaar misschien niet meer bestaat. Denk aan het rokers-dilemma: geniet ik nu van mijn sigaret, of wil ik later liever niet aan longkanker ten onder gaan?

De regularisatie heeft dus nogal wat perverse effecten tot gevolg. Vooreerst zullen vele afgestudeerden eenvoudigweg niet denken aan de gevolgen van hun studies voor hun pensioen. Hier ligt een eerste drempel. Enkel de goed geïnformeerden genieten van de maatregel, dus dat zijn vooral zij die door goede adviseurs worden omringd. Het bedrag dat wordt betaald voor de regularisatie is overigens fiscaal aftrekbaar, wat het dus ook interessant maakt voor grootverdieners. En als men toch op de hoogte is, wordt men voor een moeilijke keuze gesteld. Zeker voor zij die door omstandigheden langer studeren, kan het bedrag voor de regularisatie sterk oplopen en kan het zelfs betekenen dat dit bedrag hoger ligt dan wat men uiteindelijk extra uitgekeerd krijgt in de vorm van een volledig pensioen. De wet voorziet wel in een afbetalingsplan met rente over maximaal vijf jaar, maar het is sterk de vraag of veel jonge werknemers zich deze administratieve rompslomp kunnen veroorloven.

Thomas Leys

Bron: Van Hoestenbergh, L. (red.), *Student-en-recht*, 2000, Acco. Meer informatie: Rijksdienst voor Pensioenen, Zuidertoren, 1060 Brussel of op <http://www.onprvp.fgov.be>.

Eerste hulp bij examens

De blok- en examenperiode is aangebroken, en deze verloopt voor velen niet zonder slag of stoot. Stress, faalangst, ziekte of onvoorziene omstandigheden kunnen je alle hoop op een positief resultaat ontnemen. Geen paniek echter, want hieronder vind je een paar nuttige adressen waar je in deze barre tijden terecht kan.

Ziek? Eerst naar de ombudsdienst!

De ombudsman of -vrouw waakt over de rechten en plichten van de student en de examinator. Wanneer je plotseling ziek wordt tijdens de examenreeks, een familielid overlijdt of een ander ernstig probleem de kop opsteekt, kan je bij deze persoon terecht wat betreft examenregeling. Hij of zij treedt dan op als bemiddelaar en probeert voor beide partijen (de ombuds houdt dus ook rekening met de prof) tot een aanvaardbare oplossing te komen. Als je ziek wordt tijdens de examens en je een geldig doktersbriefje kan voorleggen, probeert de ombuds te regelen dat je een inhaalexamen kan afleggen. Stap voor dit soort regelingen nooit rechtstreeks naar je prof, dat maakt de zaak voor iedereen moeilijker.

Te bereiken: zie ad valvas voor je studierichting.

Ziek? Dan naar de dokter!

In het Medisch Centrum voor Studenten kan je altijd terecht tijdens de spreekuren. Deze worden uitgebreid tijdens de examenperiode; de nieuwe uren hangen binnenkort uit aan de valven. Van 29 mei tot 30 juni kan je voor dringende gevallen ook steeds bellen op het onderstaande nummer.

Medisch Centrum voor Studenten, Van Dalecollege, Naamsestraat 80, tel: 016/32.44.20

Speciaal voor eerste kan: de monitor

De monitor kan je raadplegen bij ontmoediging of voorgenomen stopzetten van de examens. Hij is ook de aangewezen persoon met wie je na de examens je resultaten bespreekt in verband met tweede zittijden of het bissen van je jaar.

Te bereiken: zie ad valvas voor je studierichting

Met studieproblemen naar Dienst Studieadvies

Bij het studeren en het afleggen van examens kan er vanalles fout lopen. Op de dienst studiebegeleiding kan je elke werkdag terecht tussen 14 en 17 uur of na afspraak.

Dienst Studieadvies, afdeling studiebegeleiding, Atrechtcollege, Naamsestraat 63, tel: 016/32.43.11

Relatieproblemen? De Sociale Dienst

Deze dienst is vooral bekend voor concreet advies inzake studiefinanciering. Toch kan je er ook terecht voor vragen rond relatieproblematiek, conflicten thuis, zelfstandigheid en dergelijke. Elke werkdag open tussen 14 en 17 uur.

Sociale Dienst, Van Dalecollege, Naamsestraat 80, tel: 016/32.44.28

In de knoop met jezelf? Het Psychoterapeutisch Centrum

Wie met persoonlijkheidsproblemen, faalangst of uitstelgedrag te kampen heeft, kan op deze dienst terecht. Elke student die zich aanmeldt, krijgt een afspraak voor een eerste gesprek. Dat gesprek kan in volle examenperiode al een grote steun in de rug zijn. Achteraf kan je eventueel nog verder therapie volgen, in groep of individueel.

Psychoterapeutisch Centrum voor Studenten, Atrechtcollege, Naamsestraat 63, tel: 016/32.43.43

Voor meer examenregels: de Juridische Dienst

Wie nog nood heeft aan meer duidelijkheid in verband met het examenreglement, kan op deze dienst een kijkje gaan nemen.

Juridische Dienst, Van Dalecollege, Naamsestraat 80, tel: 016/32.44.35

(cl)

Een speciale brochure 'Blok en examens, daar is wel raad voor' is beschikbaar op de Dienst Studieadvies, Naamsestraat 63.

Sneller geslaagd?

Het examenreglement heeft dit jaar een paar veranderingen ondergaan. Voor alle duidelijkheid zetten we alle veranderingen en niet-veranderingen nog eens op een rijtje.

Overdracht punten

Dit jaar is er een versoepeling doorgevoerd tussen de eerste en tweede examenperiode, dus van juni naar september. Sinds vorig jaar al kunnen niet-geslaagde studenten hun examenscijfer vanaf 12/20 meenemen naar september en dat zonder bijkomende voorwaarden. Dat blijft dit jaar gelden.

Vanaf dit jaar kan een 10/20 ook overgedragen worden naar de septemberzittijd, maar met bijkomende voorwaarden. Ten eerste moeten alle vakken afgelegd worden waarvoor men zich ingeschreven heeft. Daarnaast moet men in totaal vijftig procent behaald hebben of voor de helft van de vakken geslaagd zijn.

De regeling van puntenoverdrachten naar een volgend academiejaar is niet veranderd. Daar geldt nog steeds de regel dat niet-geslaagden aan alle examens moeten deelgenomen hebben en in totaal vijftig procent moeten behaald hebben om overdrachten te verwerven vanaf 12/20.

Vorbereidingstijd

Bij het afleggen van een mondeling examen heb je het recht op twintig minuten voorbereidingstijd. Wanneer de prof je dus sneller naar voren roept, heb je het recht om hem vriendelijk te wijzen op de minimumvoorbereidingstijd. Een langere voorbereiding kan, afhankelijk van de prof.

Vierentwintig uur tussen twee examens

Het alomgehoorde argument om examens te verplaatsen is dat er vierentwintig uur tussen twee examens moet liggen. Dit is echter *niet* verplicht, maar geldt als algemene richtlijn voor de eerste zittijd. Om praktische redenen wordt deze norm niet steeds gehaald.

Voor alle zekerheid kan je best nog eens de gele pagina's achteraan de studiegids lezen of het boekje *Examenvragen* (verkrijgbaar bij de ombuds) raadplegen. Ook een kijkje op de valven kan verhelderend werken. Bepaalde regelingen — bijvoorbeeld de manier waarop je je moet inschrijven voor examens — variëren immers van fakulteit tot fakulteit. Houd de specifieke regelingen van je eigen fakulteit dus goed in het oog!

(cl)

“Ik betaal om te studeren, niet om te werken”

Wolgend jaar mogen derdejaarstudenten onderwijzers twee maand alleen voor de klas. Dat staat in een voorontwerp van dekreet dat drie weken geleden bekend gemaakt werd. Bij alle betrokken partijen sloeg het nieuws in als een bom. Overleg was er niet geweest en aan de studenten was al helemaal niets gevraagd. Ondertussen is er meer duidelijkheid, maar het voorontwerp ligt al klaar om goedgekeurd te worden.

Een zelfstandige stage doen, betekent dat de student alle taken van de leraar overneemt voor twee maand. Daarvoor wordt hij/zij — in tegenstelling tot de geruchten — niet betaald. De begeleiding en beoordeling gebeurt door de directeur van de stageschool, uiteraard naast zijn ander werk. Als een directeur van een lagere school een student vraagt voor zo een zelfstandige stage kan de hogeschool

princiepelijk dat verzoek niet weigeren. Wat de stagiair in kwestie er van denkt, heeft al helemaal geen belang. Een spoedenquête onder de studenten lerarenopleiding van de Katholieke Hogeschool Leuven (KHL) wees uit dat de overgrote meerderheid van hen sterk gekant is tegen het voorstel, of er op zijn minst ernstige bedenkingen bij heeft.

BUITENGEWOON

De zelfstandige stage zou één vierde van het totale aantal studiepunten van het derde jaar in beslag nemen. Dat betekent dat er geen ruimte meer over blijft voor andere stages die nodig zijn. Een tweedejaarstudente onderwijzer: “In het derde jaar krijgen we allerlei stages: keuzestage, zorgverbredingstage, openluchtstage, eindwerkstage. Je staat bij kinderen van het eerste en het zesde leerjaar, in het buitengewoon onderwijs en je kan ook ervaring opdoen in sectoren die bij het onderwijs aanleunen. Daar is over nagedacht hoor. Dat zal allemaal wegvallen.”

Een tweede grote vraag van de studenten is de feedback. Zal de directeur van de stageschool wel genoeg tijd vinden voor

een degelijke begeleiding? Leren is immers maar mogelijk als er een goede terugkoppeling is over je prestaties. De meeste studenten zijn én voelen zich na twee jaar opleiding nog niet klaar om alleen voor de klas te staan. Zoals een eerstejaars het kleurrijk formuleerde: “Het kan niet zijn dat je al na twee jaar volledig opgeleid bent. Mijn ervaring na één jaar zegt dat ik er misschien wel vier in plaats van drie voor nodig zal hebben.” Bovendien is de kans reëel dat de toekomstige leerkracht ontmoedigd raakt door een stage die misliep door onvoldoende begeleiding.

Fijn

Het voorontwerp van dekreet heeft ook gevolgen voor de eigenlijke opleiding tijdens het derde jaar. Volgens het ontwerp mogen de hogescholen zelf beslissen welke opleidingsonderdelen ze door de zelfstandige stage zullen vervangen. In de praktijk ziet het plaatje er minder mooi uit. Studenten zullen immers op individuele, niet-systematische basis zomaar voor twee maand uit de opleiding weggeplukt worden. Wanneer een opleidingsonderdeel wegvalt, zal dat dus eerder berusten op toeval dan op een weloverwogen pedagogische keuze.

Ondanks deze pedagogische bezwaren houdt de memorie van toelichting bij de ontwerptekst vol dat de zelfstandige stage “een meerwaarde voor de opleiding zal betekenen.” Vervolgens wordt er fijntjes aan toegevoegd dat ze “tevens de kans biedt om in te spelen op de akute tekorten aan leraren die zich thans vooral in het lager onderwijs manifesteren.” Gratis werkkrachten dus. Dat het voorstel in mei op de propen komt, zorgt er ook voor dat niemand de tijd heeft om te protesteren.

RESPEKT

De studenten lerarenopleiding zijn er zich echter maar al te goed van bewust dat deze maatregel op korte termijn misschien enig effect resorteert, maar op lange termijn enkel minder goed geschoolde leerkrachten zal afleveren. In zijn kern ontkent het voorstel de zin van een derde jaar in de lerarenopleiding. Dat derde jaar is er gekomen in tijden dat er onderwijzers te veel waren. Op dit ogenblik is er sprake van een tekort en zou het derde jaar overbodig zijn. Onze maatschappij heeft echter steeds meer nood aan degelijk en divers geschoolde leerkrachten. Waar in het buitenland meestal vier jaar (universitaire) studie vereist is voor een lerarendiploma, stellen wij het nog met drie. Daar dan nog één jaar afknibbelen, getuigt van weinig respect voor de leerkracht en de lerarenopleiding.

Saskia Renckens

REKLAME P & G
IS REEDS BIJ
JULLIE VIA ISDN

WAS HET NU NEGENENTWINTIG OF DERTIG KEER VETO?

Kut met peren

Negenentwintig keer hebben wij ons ding gedaan, evenveel keer heeft u het kunnen lezen. Op gevaar van misplaatste nostalgie af herkauwen we de hele handel nog een laatste keer voor u.

Veto 1, 16 augustus 2000

• De nekharen van enkele hoge piefen aan onze Alma Mater gaan recht overeind staan bij de gedachte aan een kondoom in de Kotkit. Kom eens wat vaker, heren. • Het Hoger Instituut voor de Arbeid (Hiva) kwam en zag dat het nog steeds niet goed was: arbeiderskinderen delven nog steeds het onderspit wanneer het gaat om de deelname aan het hoger onderwijs. • Ondertussen trekken eerstejaars massaal hun fiets aan en springen op hun stadsplan: het achtste wonder van Leuven is geboren.

Veto 2, 26 september 2000

• Busje komt zo, maar niet voor de hogeschoolstudenten. "Daar. weet ik. niks van," dixit Steve. • Vader Van Paemel gaat bij de opening van het academiejaar voor de eenvoud.

VOLKSKAFEEES

FOTO SAM ALGOET

'PPP' zijn de nieuwe toverletters in Oosterlinck's woordenboek: people, planet en profit. • Veto vond er een vierde: de Pavlov. De Patapoef is dood, lang leve de nieuwe Pavlov. • Ook de oude Veto-website gaat ter ziele. Snikkend dragen we het vijf jaar oude grijs en paarse exemplaar met gele aksenten ten grave voor een strak, nieuw *tailleurke*.

Veto 3, 2 oktober 2000

• Een eminent lid van het academisch korps laat zich in Leopoldsborg een aantal krasse uitspraken ontvallen. Een zinsnede over vier zatte generaals en Turkije bezorgen hem een blaam, die later op het academiejaar teniet wordt gedaan. • Drieduizend studenten zijn zat op de Beiaardkantus. Ondertussen loopt de stront en pis gestaag de Bondgenotenlaan in. • Rik Daems wil een studentenschipen, Carl Devlies gaat voor de hondjes en Tobback geeft geen commentaar.

Veto 4, 9 oktober 2000

• Gent liegt over de inschrijvingscijfers, Leuven wrijft zich in de handen en maakt zich op voor een nieuw rondje zieltjes-

winnen.

Semestereksamens heet het nieuwe geloof. • Oosterlinck wordt om negen uur des zondagsmorgens op een West-Vlaamse boerderij gesignaleerd. "Wenst u een betere universiteit voor uw kinderen? De verlossing is nabij." "Julianna, waar is men hewèr?" • Tobback valt van zijn sokkel regelrecht de Dijle in. Aan zijn smooelwerk te oordelen was dat niet de eerste keer. • Wetenschappers zijn het erover eens: alles is dodelijk, zelfs water.

Veto 5, 16 oktober 2000

• Het is officieel: Onderwijsraad heeft geen vinger in de pap te brokken aan onze universiteit. • Het Gemeenschappelijk Buro daarentegen neemt met plezier de macht over. • Het Vlaams Blok heeft jammer genoeg hetzelfde plan en lijkt goed op weg te zijn blijkens de zoveelste zwarte zondag. • Of er een verband is met een groeiend aantal studenten met psychische problemen, is maar de vraag. • Laten we lekker met z'n allen op de E40 gaan zitten volgende donderdag. • Dat was het plan tenminste, maar een of andere gebilde randdebiel in een rood frakske dacht daar anders over. Een niet nader te noemen idioot van een niet nader te noemen geleding van Loko hielp hem daarbij in een poging zijn *fifteen minutes of fame* te verzekeren.

Veto 6, 23 oktober 2000

• De KU Leuven voert propaganda-oorlog in de vorm van een Kampuskrant-Flash. De strijd der titanen volgt: Loko drukte als antwoord een Veto-Flash. Het papier was dan wel van slechte kwaliteit, maar de inhoud was op zijn minst korrekt. • De boodschap van de Veto-flash was duidelijk "Een verkeerde keuze maken mag. Hierin volharden tegen beter weten in is niet te rechtvaardigen." • De Open Algemene Vergadering besluit Cluster, de studentenvereniging van het Lemmensinstituut, lid te maken van de Leuvense studentenkoepel. Een diepgaand interview in Veto volgt. • Inteelt noemen ze dat.

Veto 7, 30 oktober 2000

• Miljaar, het gratis basisonderwijs kost veel. Op den duur blijft er geen geld meer over voor een Plop-brooddoos gevuld met Samson-boterhammen. •

Voedselveiligheid: je bent maar zo veilig als de rotzooi die je eet. Voor de *diehards* (niet letterlijk te nemen, tenzij na het nuttigen van drie Big Macs en een Viagrapijl): weet je nog wat eicosanoiden zijn? • Politie Leuven signaleert een handvol gekken die vierentwintig uur aan een stuk rondjes lopen. Enige verpozing bestaat uit het nuttigen van bier en hamburgers. Hamburgers? Aha, dat verklaart al veel, dat heb ik in de koeienstal van mijn oom ook gezien. • Als mijn hond dat doet, raden vrienden me een goede dierenpsycholoog aan. Of Woef met extra vitaminen.

Veto 8, 6 november 2000

• De presidentsverkiezingen in de US of A laten nog niets vies vermoeden. Niemand die gore deed in de bush van een of andere Monica. To vote or not to vote voor een eerste klas droplul, that's the question. En wij hier in Leuven

TRANSSEKSUALITEIT

FOTO MIEK STEVENS

weten waarover we spreken. • Luc Huyse mag voor zijn emeritaat zijn bijnadoodservaring toelichten in Veto. (Hoezo, 'bijna'?) "We zoeken het waar nog wat licht is, maar ik vrees dat we eigenlijk de duisternis in moeten." De mens is ook altijd in Dehaene zijn kont gekropen. • Verder nog wat gekke koeien - neen, dit gaat niet over semeks en evenmin over Gebu-leden - die een komplot beramen om de Vlaamse universiteiten op weg te helpen naar een creditpuntensysteem.

Veto 9, 13 november 2000

• De sociale sektor van de KU Leuven moet opnieuw besparen. KaSt verdwijnt en onze vrienden van de universitaire parochie moeten het handje gaan ophouden bij het rectoraat in plaats van bij studentenvoorzittingen. • Ondertussen betogen studenten in Brussel tegen kontingentering. Medica bedankt voor de eer. • Als u het gelezen heeft tenminste, want een groepje niet nader vernoemde pikkedieven ging aan de haal met meer dan de helft van onze oplage. • Toeval dat er net een katern over/tegen het Vlaams Blok in stond?

Veto 10, 20 november 2000

• Islamoloog Professor Ramadan geeft zijn visie over de fundamente van integratie. Ook het departement geschiedenis aan de faculteit Letteren wil vooruitstrevend zijn door voor het eerst geschiedenis van Afrika aan de KU Leuven te doceren. • De opkomst voor Bloedserieus is maar matig. Op de betoging tegen de kontingentering slagen de flikken erin méér bloed uit de studenten te krijgen. • Tegenover progressiviteit moet natuurlijk wat korporatisme staan. Om de wildgroei binnen de economische, fiskale en juridische beroepen te beperken wil het Instituut der Accountants een

CARTOONIST SEB

FOTO PIETER VAN DER AA

FOTO STEVEN VAN DEN EEDE

FOTO JOHAN COART

RAYMUND HOCHÉ

FOTO JOCHEN YERGHOTE

KATERIN YUJANS BLOK

reeks formele maatregelen installeren. Een beperking van de instroom is er één van. Altijd gezegd dat die gasten te veel zuipen.

Veto 11, 27 november 2000

- De bezetting alias 'het feestje'. Leuk om te doen. Jammer genoeg zijn de prettigste dingen niet altijd de meest waardevolle - neem nu de teletubbies. Klinken wij als uw moeder, ja?
- Wie ook eens de hand van mama op zijn blote billen mag voelen is rector Oosterlinck. Zomaar de kredibiliteit van de Vlaamse rectoren ondergraven, is niet netjes.
- In de Vliercrèche behoren alle kindjes braaf samen te spelen.
- Wie het niet meer aankan, moet misschien een avondje blowen. Alhoewel. Cannabis, magda?
- De kriminaliteitspreventie in Leuven fikseert zich gelukkig nog steeds op fietsen. Stel je voor dat ze de echte criminelen zouden gaan aanpakken! Wie moest dan onze unief besturen?
- Het Toneelhuis brengt Brandbakkes op de scène. Hadden ze maar wat minder pikante saus op die pita moeten doen.

Veto 12, 4 december 2000

- De academische overheid wil de werking van de Permanente Onderwijscommissies stimuleren. Hoezeer ze gestimuleerd zijn blijkt uit de kwakjes fakulteitsperma op de fakulteitsperma.
- De spelling-Geerts past daar wel een mouw aan.
- In Kyoto, op de klimaatskonferentie, probeerde men het milieu te redden. Herr Bush trekt er zich geen fluit van aan.
- Tiens, niet gedacht de woorden Bush, fluit en trekken nog eens in één zin te zien.
- Hongerstakers worden in de pers doodgezwegen. Drie Leuvense studenten gaan solidair in hongerstaking. Al kan het ook geweest zijn omdat ze geen frieten meer kunnen gaan eten bij Marie-Jeanne.
- Veto anticipeert op de samenwerking tussen hogescholen en universiteit en neemt prompt drie KHL-stagiairs in dienst. Toch gemakkelijk als je je werk door een ander kan laten doen.

Veto 13, 11 december 2000

- De clubs weten de studenten niet wonen en Veto is op zondagnacht de voorpagina kwijt. Een zoektocht in de vuilnisbakken van de Tiensestraat leveren vier verfrommelde blaadjes papier op met het betreffende artikel op en die worden om half vijf des ochtends overgetikt door drie zwaar aangeschoten Vetomedewerkers.
- Mannen zijn zwijgen, dat staat vast. Voor oudere mannen is seks met jonge meisjes een bewijs van hun viriliteit. Die ze na twintig jaar in Lederhosen wel eens kwijt kunnen zijn.
- Nog een officiële mededeling in Veto: in elk van ons schuilt een klein, eng racistje.

Veto 14, 18 december 2000

- De Almaprijzen stijgen meer dan een Concorde boven een Parijs's vliegveld. "Wie zal dat betalen?" en "Amai, kroket!" zijn de meest gehoorde reacties.
- 18.500 frank voor een buspas is veel geld. Gelukkig zijn de meeste studenten verstandig genoeg om er overvloedig gebruik van te maken. Leuk extraatje zijn de lessen die je er gratis verkrijgt.
- En die lessen zijn net blokjes om mee te bouwen. Of hoe het universitair onderwijs kinds dreigt te worden.
- Alhoewel, de slaagsijfers van de eerste kandidaturen van het academiejaar 1999-2000 vallen wel mee. Informatika is de slechtste van de klas. Maar daar kunnen ze nog altijd de centrale computer hacken.
- Alle macht aan de arbeiders is niet langer van deze tijd, maar teater en engagement vormen nog steeds een schoon duo.
- De kerstman en zijn elfjes ook. "Persoonlijk vind ik hun oren het meest seksie," dixit Zijne Geiligheid.

Veto 15, 8 januari 2001

- Koeskoes aan veertig frank omdat het Alma-beleid in de puree zit.
- We vroegen ons al altijd af waarom die zo vies smaakte.
- Ook een blik (bonen? wortelen? koeskoes?) op de juridische aspecten van transseksualiteit. Oeps, lapsus.
- Bloot op de voorpagina van Veto. Als het kunst is, dan mag het. Anders ook trouwens.
- Lucas van den Amedee probeert zichzelf te zijn in deze barre tijden. Maar jezelf zijn, wat is dat?
- Themahuis Inamo vangt vijftien sans-papiers op, die na de brand in de Begijnhofkerk in Brussel nergens meer terecht konden.
- Amnesty International drinkt op de vrijheid. De sans-papiers drinken op kosten van de themahuizers.

Veto 16, 22 januari 2001

- Naakte, masturberende mannen teisteren Leuven. Is eens iets anders dan Baywatch-babes.
- Wie nog steeds gesjokkeerd is, kan misschien in therapie gaan. 't Is te zeggen: als je binnenkort nog weet wie een erkend psycholoog of psychoterapeut is.
- Herr Oosterlinck dropt een bom waar je makkelijk Hiroshima mee van de aardbodem vaagt in onze geliefde Alma-restaurants. Geef de arme studenten een onopvallende korting.
- De hogescholen draaien helemaal dol want de grote boze wolf is onderweg en hij heet Bologna.
- Volgens de laatste geruchten wordt de voertaal het Algemeen Beschaafd Ladeuzepleins.
- Joop weet raad: "Oh, gewoon niets doen, joh."

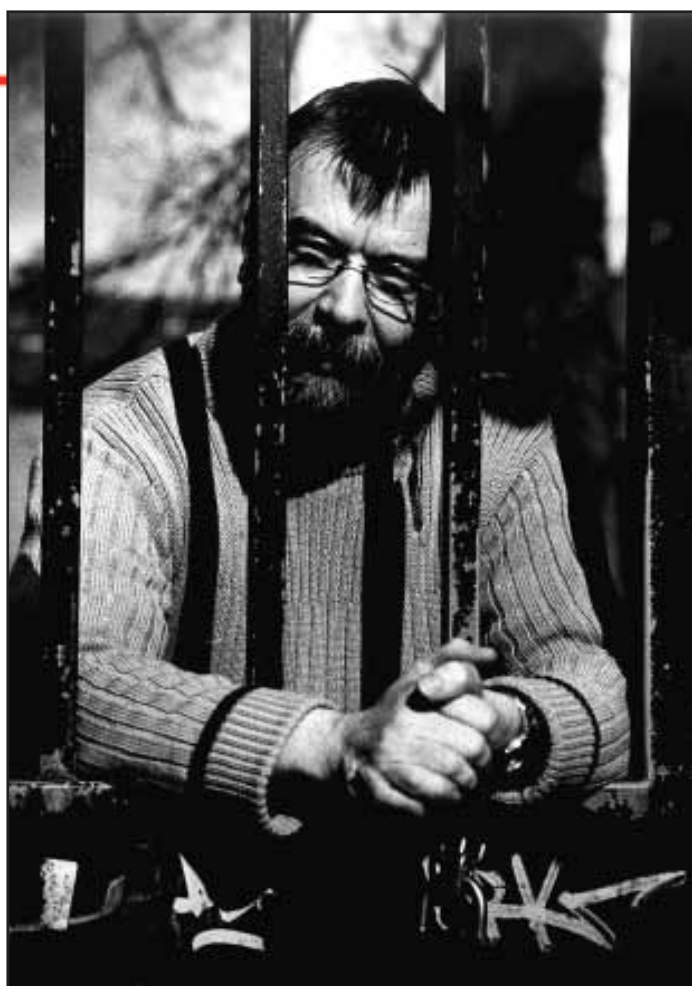

Veto 17, 29 januari 2001

• Wiskunde voor gevorderden: Sic plus Wok is gelijk aan Depo. • Maar we weten nu toch al dat milieu meer is dan zakken vullen en dat veiligheidskamera's niet van hun sokkel loskomen om achter snoodaards aan te gaan • Commentaar van Tobback: "Huh?" • De burgies buigen zich kollektief over het probleem - wat ons een half uur zonlicht kostte. Diegenen die door het gewijzigde ingangsexamen geraken toch. • In het januari-interview ontmoeten we zowaar een aimabele rector. Aan de studentenbeweging zou hij niets veranderen en hij kan er niet tegen dat studenten gekoioneerd worden. • Loko-Kultuurraad — op dat ogenblik nog niet gekoioneerd door de rector — organiseert voor het eerst een muziekfestival: *Cuvée Sonore*. In ieder geval diervriendelijker dan hun teaterfestival, dachten we zo.

Veto 18, 5 februari 2001

• Ja, soms hebben ook wij ruzie met elkaar. Dan schrijven we boze brieven, vrije tribunes en artikels. Een beetje een rare Veto dus. Maar geen nood: op het einde werden we toch allemaal weer vriendjes. • Ook de KU Leuven en de UCL zijn terug dikke vriendjes en vrijen elkaar op tijdens het patroonsfeest van de KU Leuven. • Hopelijk jongen ze niet. Want anders krijgt eredoctor Michel Mayor nog gelijk ook: "De vraag naar buitenaards leven is niet langer een filosofische vraag maar een wetenschappelijke." • Gelukkig weet Klio Zjef Vanuytsel onder de steen der vergetelheid vandaan te trekken. Klein-kunst, zo'n kneuterige term.

JAN DE VUYST

FOTO STEVEN VAN DEN EEDE

Veto was dit jaar:

David Adriaen, Sam Algoet, Alfaset, Alma, Amedee, Annelies Baudonck, de Aulakommissie, Katelijne Beerten, Dominique Biebau, Bier, Peter Bulckens, Vincent Byloo, Bart Capelle, Ellen Claes, Ellen Claes, Nikolas Cloet, Inge Cloots, Johan Coart, Sin Declerc, Marie-Anne Dedeurwaerdere, Yves Dejaeghere, Anne Dekerk, Filip De Keukeleere, Bart De Keuster, Tom Delreux, Sven De Meuter, Filip De Meyst, Bart Depestel, Reinout Depoorter, Seppe Deryckere, Marijn De Vriendt, Joost De Wyngaert, Kristof D'Exelle, Pieter D'Hoine, Iris Dierckx, Hamid Douibi, Nadia Fadil, Stijn Festrats, Barbara Foerts, Fokke & Sukke, Fonske, Foto-archief, Margo Foubert, Raf Geenens, Davy Gelaude, Loes Geuens, Wouter Grégoire, Serge Groven, Nick Hannes, Chloé Heerman, Joost Helsen, Filip Hermans, Max Ima, Fax Imile, Kempenland, Kosmos, Lars Kwakkenbos, Astrid Houthuys, Gudrun Labiau, Kirsten Labiau, Thierry Laenen, Ilse Lauwers, Willy Leung, Thomas Leys, Caroline Leysen, Joachim Leyssens, Libertad, Jeroen Lissens, Lovenjoelstemming, Kater op Maandagmorgen, Björn Mallants, Peter Mangelschots, Meneer Diktafoon, Mijn Kloten, Jef Naudts, Stephan Neetens, Tine Nelissen, Jan Op de Beeck, Jeroen Op de Beeck, Rolf Op de Beeck, Sofie Overstijns, Carl Pauwels, Jorn Peeters, Tim Peinen, Quark Xpress, Wim Raeymaekers, Kathleen Raskin, Saskia Renckens, Patrick Reniers, Filip Reyniers, Ria, Cedric Ryngeert, Saffen, Els Silvrants, Roeland Smets, Roel Smeyers, Nele Spaas, Miek Stevens, Rob Stevens, Tine Swaenepoel, Superflik, Stijn Tormans, Helene Tops, Chris Van Acker, An Van De Moortel, Hans Vandenabeele, Kris Van den Broeck, Steven Van den Eede, Pieter Van der Aa, Saar Vanderplaetsen, Steven Van Dessel, Freek Van De Velde, Jeroen Van Dyck, Heidi Van Hout, Nathalie Van Leuven, Sven Van Loo, Maarten Van Meer, Tjil Vanneste, Matthieu Van Steenkiste, Veerle Vanvoorden, Leen Van Zele, Veenbessensap, Tjil Vereenoooghe, Jochen Verghote, Griet Verhesen, Woessie, Xylofoonstokje, Younes Zarhoni

FOTO SAM ALGOET

LICHTNIS

Veto 19, 12 februari 2001

• "Ik vind u vreselijk onsympathiek." Dat dacht zowat elke studentenvertegenwoordiger toen hij Oosterlinck voor het eerst ontmoette. Het Toneelhuis deelt nu ook die mening. • Van een porno-locker weet men nog niets af, maar Wayne Traub geeft al een voorsmaakje: "Porno-akteurs zijn interessante mensen." • Ondertussen probeert iedereen binnen Loko weer vriendjes te worden. Ze hebben er twee verschillende soorten vergaderingen met ongeveer hetzelfde volk voor nodig maar dan is de storm grotendeels geluwd. • De economen hebben een nieuw onderdak gevonden voor Den Dulci. Reden tot feesten dus want het leven buiten het getto begon hen zwaar te vallen. • Een suksesvol-intelligente week zou eredoctor Sternberg zeggen. • Geboren Star Wars-fans dienen klacht in wegens smaad tegen eredoctor Kennedy na de uitspraak dat Star Wars technologisch gezien nutteloos is. May the farce be with you.

Veto 20, 19 februari 2001

• Studenten van de Vrije Universiteit Brussel (VUB) bezetten het rectoraat. 't Is te zeggen, dat van de VUB. De vrijzinnigen zijn vreselijk bang voor Beest Bologna. • Logisch, de goddelozen zullen Karl Marx aan het eind van de tunnel zien in plaats van het licht. Ze krijgen in de hemel ook platiëen hamertjes en sikkeltjes in plaats van gouden lepels. • Goud voor de KU Leuven, die een voortrekkersrol speelt inzake gehandicaptenwerking. • Nè, dat ze nu nooit meer zeggen dat Veto alleen over de slechte kanten van de KU Leuven bericht. • De grote Veto-prijsvraag: zoek de zeven verschillen tussen het Interfakultair Songfestival en de Muppetshow. We geven er u alvast eentje: veel Muppet, weinig show.

Veto 21, 26 februari 2001

• Na 'semeks is een wasprodukt' volgt de fantastische nieuwe hit van een groepje genoemd 'Gats'. 'Onderwijs is een handelsprodukt' wordt echter in bepaalde middens geweerd wegens de reaktionaire tekst. • Drie plus één blijft vier. Twee jaar palaveren kostte het de Vlaamse Interuniversitaire Raad (Vlir) om tot die konklusie te komen. Zelfs het gemiddelde konklaaf doet er minder lang over. • De Vlaamse Vereniging voor Studenten (VVS) heeft maar drie dagen nodig om tot meer schokkende zaken te komen. • Professor Zaid, islamoloog (of wat had u gedacht), spreekt over Europese vrouwen en vrouwe Justitia. Hij had maar één avond nodig om Leuven nuttige zaken bij te brengen. • Professor Urbain Vermeulen spant echter de kroon: in een uurtje weet hij ons de grootste platitudo mee te delen. "Ik ben altijd een beetje een eigenaardig figuur geweest."

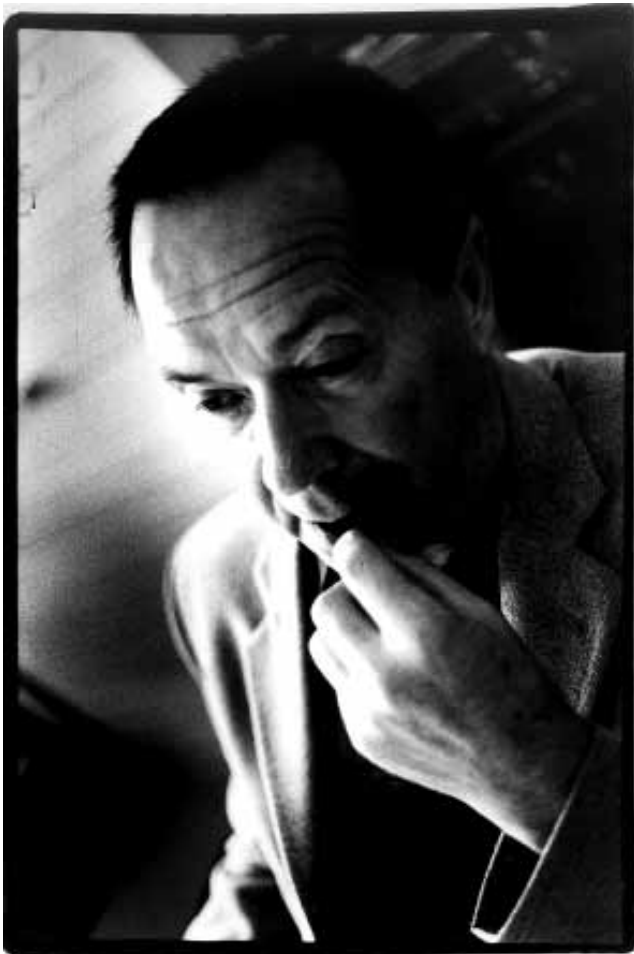
Veto 22, 5 maart 2001

• Met zijn voze, gortige, druipende paal met kaasrand scheurde hij haar zeiknatte kut die rul was van het vorige gerampetamp open terwijl zijn seksslaaf hem bewerkte met Johnny's finest rubber dildo met extra weerhaakjes, wat op lange termijn toch enigzins zijn schijthol begon uit te lebben, hetgeen hem datzelfde geile gevoel gaf als toen hij met zijn python zijn rectum aan het molesteren was. Porno dus, niet in de gebouwen van de KU Leuven, wel in Veto. • En alsof dat nog niet vettig genoeg was, deed Jan De Vuyst — directeur studentenvoorzieningen — zijn ding nog eens en nog eens en... En tussentitels dat hij daar voor nodig had! • Sportraad was toe aan de achttiende editie van hun Leuvens Internationaal Studenten Sport Toernooi: Spaanse kuiten in de vrieskou. • Als we Ronny Vandenbroele, hoofd dienst communicatie mogen geloven, waren dat geen doetjes die mooi in het rijtje lopen.

AULA-ONDERZOEK

FOTO ELLEN CLAES

LUC HUYSE

FOTO KATELIJNE BEERTEN

Veto 23, 12 maart 2001

• De KU Leuven scoort opnieuw met haar beleid voor studenten met een handicap. Een proefversie van een elektronische bibliotheek voor visueel gehandicapten is in de maak. • De nieuwe Gats-band daarentegen wordt opnieuw met eieren, bloem en rotte tomaten bekogeld. • Tja, dat zijn de dingen des levens ofte FAKts of Life in de vorm van conceptie - gratis vaten - dood. • Gelukkig is er nog altijd de verrijzenis: de Heiland is gesignaleerd in Benidorm en hij droeg een zwembroek. Om maar aan te geven hoe dolgedraaid een student wordt na een namiddagje les in een slecht geventileerde aula.

Veto 24, 19 maart 2001

• Bologna, Salamanca en Praag: de favoriete reisbestemmingen van André. • Wij daarentegen zouden naar Jamaica gaan waar het compleet legaal is om te blowen tot je al hallucinerend nieuwe onderwijssystemen voorbij ziet vliegen. • Professor Louis Vos merkt ook enige verandering op binnen de studentenbeweging. So what? Vooral het feit dat slechts zestien man geïnteresseerd was in zijn doemverhaal vond hij sjokkerend. Bij zijn familie aan de open haard trekt hij méér volk. • In de toekomst moet je ingangsexamen doen vooraleer je Bach mag bestuderen. • Bach, die wiskunde tot kunst verhief. Dat is net het omgekeerde van wat Jan Hoet doet.

Veto 25, 26 maart 2001

• De Raad van State verklaart zichzelf onbevoegd om kennis te nemen van geschillen waarbij een vrije onderwijsinstelling betrokken is. • Wat krom is, trekt professor Alen wel recht. "Federalisme is geen witloof". Wil iemand mij uitleggen what the fuck dit betekent? • Jazeker, 'dit': "verwijzend naar iets dat zich in de onmiddellijke nabijheid van de spreker bevindt." (Van Dale) • Omdat de industrie liever geld pompt in populaire geneesmiddelen voor westerse ziekten, met als ekstreem voorbeeld Viagra, dreigen miljoenen mensen te sterven aan aids. • De PC-klassen in Leuven blijken een oord van vertier en verderf te zijn. Allen daarheen! • Ja, die Veto 25: vrije, recht trekken, viagra, witloof, aids, vertier. We zouden daarmee natuurlijk allerlei flauwe woordspelingen kunnen maken, maar doet u dat voor één keer maar zelf. Hoezo, u weet niet wat witloof in dat rijtje doet? Wast u zich wel voldoende?

Veto 26, 17 april 2001

De rector is nu echt een karikatuur van zichzelf. Te bewonderen in de Faculty Club. • De KU Leuven heeft internationale ambities. Veto helpt een handje met een middelpunt over de Koerden. De Koerden? Oeps, moesten dat de Turken niet zijn? Als dat maar goed gaat in Sagalassos. • Zoniet dan helpt het Hiva hen wel om een andere job te zoeken. Om de seksshop van Leuven uit te baten zijn ze hoe dan ook te laat. Die is net overgenomen. • Vraag: waarom mogen junkies niet in een seksshop werken? Omdat je dan een blowjob krijgt. • Haha, dat is er een met een baard gelijk die van La Esterella.

Veto 27

• Veto interviewt Danneels en Borremans. Borremans beweert dat hij niet naar het pijpen

van de kardinaal wil dansen. Van hem hadden we nochtans wat anders verwacht. 't Zal zijn tipe niet zijn. • Katastroof treedt op in Leuven. Ze pakken uit met een nieuwe hit: "We hebben een clubske opgericht voor mensen met een lelijk gezicht, 't is 't rectoraat, 't is 't rectoraat." • Het fysieke bewijs daarvan kregen we aangeboden als wisselgeld op een pakske friet bij Fonske: een biljet van 575 frank. Drukt de KU Leuven nu ook al zijn eigen geld? Het moet wel erg gesteld zijn met Acco.

Veto 28, 23 april 2001

• Uniefs en hogescholen gaan samenwerken. Associatie heet dat. En wij die dachten dat we dat in dit overzicht aan het doen waren. • Nu weten we waarom de KU Leuven het niet zo begrepen heeft op seks en porno. Ze wil natuurlijk als maagdelijk bruidje in het huwelijk stappen. De hogescholen staan al in de rij. • Tiens, sinds wanneer zijn hogescholen mannelijk? • In het middelpunt wordt het migrantenbeleid onder de loep genomen. Er beweegt daar zoveel als in een teaterstuk van Paul Antipoff.

Veto 29, 30 april 2001

• Mijn stiefvader is na drie huwelijken zijn bisexualiteit te boven en is nu hertrouwd met Joske van den bakker. En mijn eerste moeder heeft gezegd dat ze niet meer wil babysitten op dat joenk dat hij ermee gekweekt heeft. Om maar te zeggen: mozaïekgezinnen zijn in werkelijkheid nog een stukske straffer dan we vroeger in Dallas gezien hebben. • Onze Alma Mater wordt een verdedigde burcht. De residenties zullen elektronisch beveiligd worden. Ram uw studentenkaart door het gleufje als u uw lief wil bezoeken. • Een vluggertje noemen ze dat in Holland. Nu nog een broodje erotische kip zonder *anananas* asjeblief. • Zolang u geen gevaar vormt voor de maatschappij, mag u voortaan zo stoned als een kikker door het leven. "Miss Piggy, kom hier en doet uw benen open." "O, edele Kermit, neem mij."

Veto 30, 7 mei 2001

Oef, klaar, schat waar is de kleenex?

Marie-Anne Dedeurwaerdere
Loes Geuens
Peter Mangelschots
Matthieu Van Steenkiste

AFRIKA FILMFESTIVAL

10 april - 13 mei 2001

Leuven
Diest
Strombeek
Aarschot
Tervuren
Haacht
Dilbeek

meer info: tel.: 016/35 09 50
www.vl-brabant.be/afrikafilm

een organisatie van vzw Film en Cultuurpromotie, ism denderwereldraad en cultureel centrum Leuven

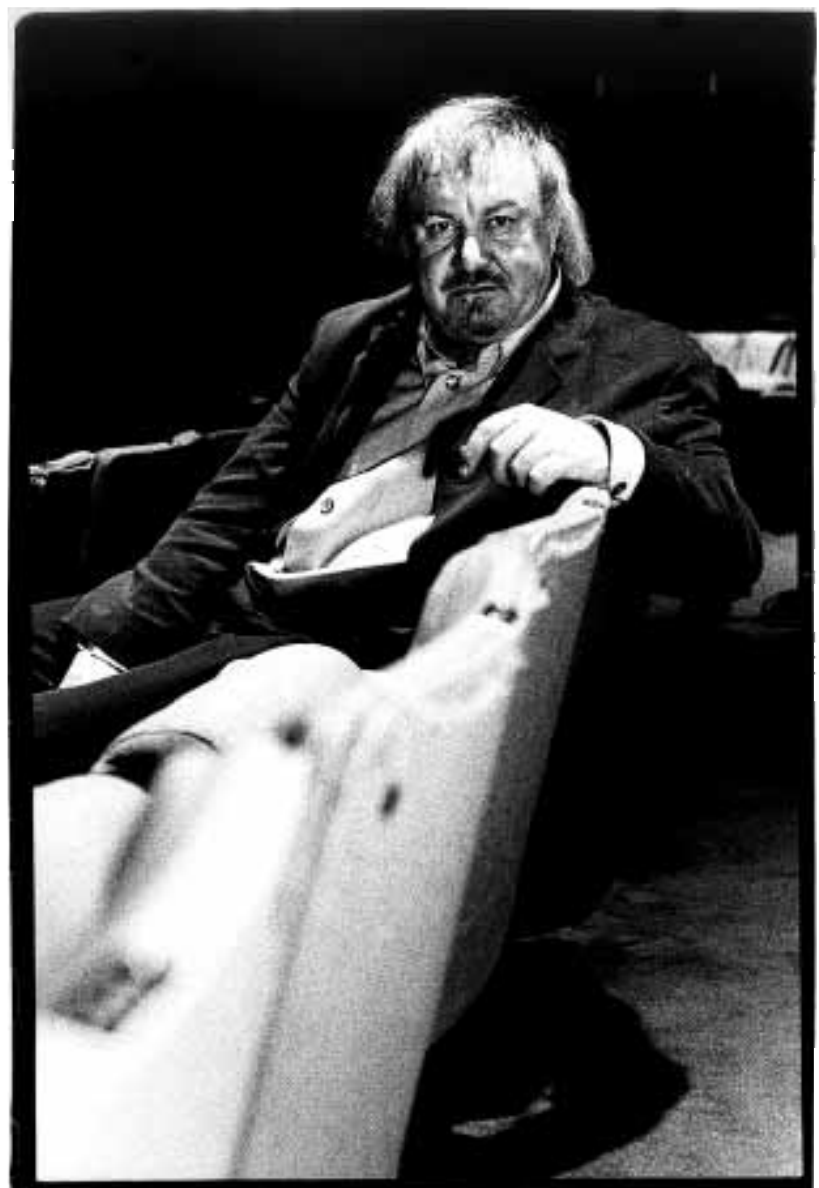

FOTO ELLEN CLAES

ZIEF VANUYSELE

“Godzijdank heb ik in de wereld niets te vertellen”

Van Haat tot Z. Ellenlange lijstjes met dingen die hij haat — van “de mite dat bepaalde mensen grappig zijn” tot “mensen die wanneer ze rechtstaande drinken één hand op hun heup houden”. Striptekenaar Bart Schoofs heeft het niet begrepen op de mensheid. “Hé, er is toch niets mis met onverdraagzaamheid! (toch niet met die van mij).”

Toch is Bart Schoofs niet zozeer een zware misantroop als wel een vlijmscherp commentator van de lelijke en soms aandoenlijke werkelijkheid. Verlegen ook. Zijn dunne lijnvoering deed hem ooit besluiten: “Ik maak wel een strip, maar de lijnen kan je nog uitgummen.” Ondertussen is hij vaste cartoonist van het Woestijnvisblad *Bonanza* en is het tweede deel van zijn tijdschrift *Braaf Varken* verschenen. Hoofdbrok is het autobiografisch aandoende vervolverhaal ‘Brieven aan nonkel J.’. In tegenstelling tot zijn nogal sinische en absurde cartoons is het een eerder contemplatief verhaal van een man die ooit verklaarde dat als hij geen strips zou maken, hij misschien schietend door de winkelstraat zou rennen. Is het zo erg?

Bart Schoofs: «Tja, het is tipisch creatief te zijn als compensatie, als verdringing van iets anders. Je bent met een manier van controleverwerving bezig. Je zet de dingen naar je hand. En misschien is schietend door de winkelstraat rennen daar dan wel een extreem voorbeeld van. Om het voor iedereen echter zo gemakkelijk mogelijk te houden, ben ik dus maar strips gaan maken. Nu, ik teken omdat ik dat graag doe en omdat strip een boeiend medium is, maar voor hetzelfde geld beeldhouwde ik of maakte ik muziek vanuit diezelfde instelling. Het is een drang om de dingen onder controle te krijgen of om de werkelijkheid te bezweren. Daar komt het eigenlijk wel op neer, al klinkt het wat overdreven groot. Het gaat steeds om hetzelfde: de werkelijkheid en wat is mijn plaats daarin? Waar gaat het over? Ik weet het niet. Dat gefilosofeer is iets dat tipisch is voor strips en literatuur, denk ik.»

DIKTATOR

Veto: *Is het werkelijk zo filosofisch of komt het slecht over om te zeggen dat je gewoon prentjes tekent?*

Schoofs: *(lacht)* «Ai, twee vragen en ik ben al ontmaskerd. Neen, ik voel dat echt zo aan: dat ik dingen maak die ik moet maken. Ik heb het moeilijk met “zomaar prentjes”. Er moet altijd een soort wereld gekreëerd worden. En dat misantropische, dat is eigenlijk een uit de hand gelopen grap. Al blijf ik dat erg kultiveren, daar ben ik wel goed in. Gisteren had ik het er nog over met iemand: als we nu eens diktator mochten zijn. Dat zou waarschijnlijk slecht aflopen, maar er is niets zo verleidelijk als te denken “als ik nu maar eens de baas zou mogen zijn: jij doet dat vanaf nu, jij stopt daarmee.” Gisteren ging het nu wel over muziek en over films maken, over wie er bijvoorbeeld dringend mee zou moeten stoppen. Nu ja, godzijdank heb ik in de wereld niets te vertellen.»

Veto: *Je verhalen tonen wel iemand die in onvrede leeft met de wereld.*

Schoofs: «Ja, eigenlijk wel. Ergens heb ik inderdaad dat gevoel, maar waar dat vandaan komt, zou ik echt niet kunnen zeggen. Voor zover ik weet heb ik geen trauma's opgelopen. Ik heb nooit bij de paters gezeten. Mijn cartoons in de *Bonanza* zijn soms wel een stukje politieker, maar eigenlijk is ook dat gewoon een wereld kreëren: grappen over mensen die van de Balkan terugkomen in blitse fluo-trainingspakken. Natuurlijk is dat niet zo, maar ik vind het gemakkelijker om een wereld te scheppen waar de *nomnekes* in Opgrimbie met drie rond een vijver moeten gaan wandelen of waar het Lambertmont-akkoord eruit bestaat dat Franstaligen hun video's niet moeten terugspoelen. Dat is alweer een manier om de dingen naar

mijn hand te zetten. Om niet te zien dat het eigenlijk allemaal veel ellendiger in elkaar zit. En natuurlijk ook om eens goed te lachen.»

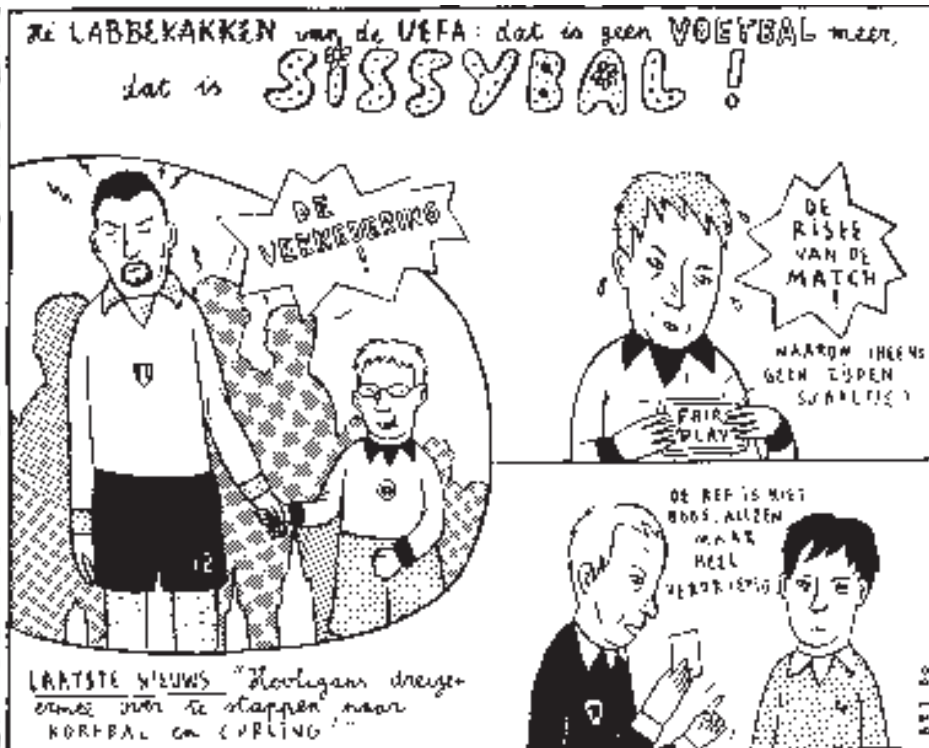
WOORDENLOOS

Veto: *Je put voor de vorm van je cartoons uit het rijke aanbod aan sensatiebladen dat Vlaanderen rijk is. Het zijn soms regelrechte parodieën op de voorpagina's van Het Laatste Nieuws of Blik.*

Schoofs: «Dat is uit onvrede met de bestaande cartoonvormen: een grap, een woordspeling. Waarschijnlijk heb ik gewoon al te veel cartoons gezien en wilde ik daarom iets anders doen. Misschien ga ik daar nu te ver in wanneer ik probeer honderd dingen in een grap te steken. Het heeft inderdaad wel iets *Laatste Nieuws*- of *Blik*-achtigs. Op de redactie van *Bonanza* staat een tafel met alle mogelijke kranten en tijdschriften. De eerste die ik ter hand neem zijn inderdaad die sensatiebladen. En dan merk ik vaak dat ik eigenlijk nog niet ver genoeg ga.»

Veto: *Je haalde met je werk ook het prestigieuze Comix 2000 van l'Association — een tweeduizend pagina's tellend boek met een staalkaart van de alternatieve Europese strip.*

Schoofs: «Ik ben daar gewoon op goed geluk bij betrokken geraakt. L'Association had een brief rondgestuurd naar alle strip-tekenaars die zij kenden met de oproep om een woordenloos verhaal te tekenen. Die brief werd dan onder tekenaars verder rondgestuurd en er verscheen ook een oproep in

«Ik ben nu bezig met dat lang verhaal in *Braaf Varken*: ‘Brieven aan Nonkel J.’ en van zodra dat af is, ga ik proberen dat ook in Frankrijk via l'Association, misschien in ko-productie, te laten uitgeven. Daar is echter nog niets concreets over beslist. Ik was eerst van plan het verhaal volledig af te maken en het dan zo uit te geven, maar Bart Pinceel (eigenaar van stripwinkel Het Besloten Land en uitgeverij Grint, mvs, mvm)

Veto: *Samen met Nix maak je ook fotostrips als ‘Kinky en Cosy’ in De Morgen en nu ‘God en Klein Pierke’ in Teek. Wat waren jullie drijfveren om zo’n vergeten genre als de fotostrip nieuw leven in te blazen?*

Schoofs: «Nix deed dat al langer en fotostrips zijn heel leuk om te maken: je verkleeden en onnozel doen. Het gaat niet echt om een andere manier van denken dan wanneer je strips maakt. Nu ja, de fotostrip bij *Teek* ligt ook al buiten. Ze hadden gehoopt op een iets hoger Bekende Vlaming-gehalte. Na de eerste aflevering kregen we het al te horen: “We vonden het niet zo goed. Jullie hebben ooit iets gemaakt met Walter Grootaers. Dat vonden we wel plezant.” En zo ging het na elke aflevering: “Kun je niets doen met een BV?” Er zijn twee afleveringen verschenen, maar nu is het dus gedaan. We hadden nochtans Sabine Appelmans in de laatste aflevering getoond.»

OVERSPEL

«Bij *Bonanza* heb ik gelukkig nog geen problemen. Ik heb zelfs nog geen lezersbrief gehad en dat vind ik wel spijtig. Met Steve en Zaza — twee andere cartoonisten van het blad — was ik immers de weddenschap aangegaan wie het eerst een kwaai brief zou krijgen. Steve heeft gewonnen. Het was een tekening bij een artikel over overspel. Die verontwaardigde lezer had van zijn brief een echte collage gemaakt met de tekening en de ondertitel “nieuw fijn weekblad”. Je hebt mensen die daar hun werk van maken en echt aan het knutselen gaan. Zaza heeft me ook eens zo een brief getoond waar andere artikels bij waren geplakt. Eigenlijk zouden we die brieven eens moeten bundelen in een boek.»

Veto: *Je krijgt nu ook navolging in Amerika door Daniel Clowes.*

Schoofs: «Ja, ik heb hem onlangs verteld dat ik een film ging maken, en daar is hij nu ook al mee begonnen. Over kopiëren gesproken: deze week las ik in de krant dat je in Engeland binnenkort tuinkabouters met gsm's zal kunnen kopen. Dat is iets dat ik op de cover van *Braaf Varken* al had gedaan. Ik had toen bijna het plan opgevat om daar beeldjes van te maken en nu gaat iemand in Engeland daar mee lopen. Ik zou eigenlijk eens moeten uitzoeken waar ik mijn idee terug kan claimen.»

Matthieu Van Steenkiste
Maarten Van Meer

(foto Pieter Van der Aa)

Zozolala, een Nederlands blad over strips. De mensen van l'Association hebben daar duizenden pagina's strips voor gekregen en blijkbaar heb ik de selectie overleefd. Het is een vreselijk dik boek, hoor, ik ben er zelf nog niet door geraakt.»

overtuigde me het stukje bij beetje uit te geven samen met cartoons en dergelijke. Ik kan het mij ook niet veroorloven van maanden aan een strip te werken. Het zou ook vreselijk saai zijn. Neen, echt grote plannen heb ik niet. Ik ben eigenlijk niet zo'n groots figuur.»

Braaf Varken verschijnt bij Uitgeverij Grint. De eerste twee delen zijn te verkrijgen in de betere stripwinkel en kosten 250 frank.

Friet-mosselen met special effects

Friet-mosselen. Filip en Mathilde. Jos Ghijsen en zombies. Mieke Vogels en boem-boem. Sommige combinaties blijven het hem doen. Zo serveert het Stuc u al jaren een exquise *mélange* van kitsch, horror, romantiek, okkasionele kwaliteit en pure cult, middenin de examenperiode. Terrasfilms tijdens een zweten-de junimaand? Moet kunnen.

Maandag 28 mei: *Invasion of the Body Snatchers* (Philip Kaufman)

Science-fictionhuiver van de eerste klasse. Een gezondheidsinspekteur raakt samen met z'n vrienden achterdochtig. Bij de overheidsdiensten stuit hij op een muur van onbegrip. Maar gedragen de ambtenaren zich niet steeds vreemder? En waarom wil hun psychiater hen steeds maar laten slapen? Niet alleen verzamelde Kaufman in z'n remake een schitterende cast (Donald Sutherland, Jeff Goldblum, Veronica Cartwright, Leonard Nimoy), hij maakte ook werk van de special effects. Zo zie je in een ondertussen klassieke scène hoe de kopieën langzaam een menselijke vorm aannemen, zich uit hun peulen bevrijden. Of nog: hoe Sutherland's vriendin in z'n armen verschrompelt terwijl verderop haar naakte evenbeeld omhoogrijst. *Invasion of the Body Snatchers* is met nieuwe special effects gewoon heerlijk ouderwets spannend. Punt uit.

Woensdag 30 mei: *Leaving Las Vegas* (Mike Figgis)

"I'm gonna burn all my stuff, drive to Las Vegas and drink myself to death within one month." Mike Figgis roteert al zijn sinematografisch vernuft rond een bezwerende Nicholas Cage. Op de tonen van 'Angel Eyes' ontfermt een prostituee

zich over de destructieve dronkelap. Cage, Elisabeth Shue, een goede soundtrack en een scenario met de zuigkracht van drijfzand. Ga niet alleen naar deze duizelingwekkend goede film. Een depressie à la *Dancer in the Dark* is uw deel.

Vrijdag 1 juni: *The Treasure of the Sierra Madre* (John Huston)

Een westernklassieker. Ofwel: hebzucht maakt alles kapot. Dobbs en Curtin gaan werken voor een mijnonderzoeker die hen pas na lang aandringen uitbetaalt. Een andere mijnonderzoeker verzekert hen dat er meer is waar dat goud vandaan kwam. De drie mannen trekken terug de heuvels in op zoek naar goud. Ze lijken vrienden. Maar zullen ze dat ook blijven?

Maandag 4 juni: *Age of Innocence* (Martin Scorsese)

In zijn eerste — en enige — kostuumdrama zoomt Martin Scorsese in op de New Yorkse high society aan het einde van de negentiende eeuw. Newland Archer (Daniel Day-Lewis) is behoorlijk tevreden over zijn welgemanierde verloofde May Welland (Winona Rider), maar raakt volledig de kluts kwijt als zijn nicht, Countess Olenka (Michelle Pfeiffer) terugkeert naar New York na de scheiding van haar man. Olenka's verzengende persoonlijkheid ondergraaft 's man's zekerheden. Toch wurgt hij zijn passie in een overdosis etiquettes.

Woensdag 6 juni: *The Bone Collector* (Philip Noyce)

Lincoln Rhyme (Denzel Washington) is een volledig verlamde politieagent. Dankzij de wonderen der mobiele telefonie en de bevallige Amelia Donaghy (Angelina Jolie)

Vrijdag 8 juni: *Boyz n the Hood* (John Singleton)

"Zorg dat je je jeugd overleeft," dat is de enige goede raad die bezorgde ouders hun kroost in *inner-city* Amerika kunnen meegeven. Jong zijn is hard, zeker op straat. Op zijn zeventiende wordt Tre Styles uit voorzorg naar zijn vader gestuurd. Hij doorstaat er een moeilijke tijd.

Maandag 11 juni: *The Fly* (David Cronenberg)

Al jaren graaft David Cronenberg naar lichamelijke transformaties. In *The Fly*, volgens velen zijn meest toegankelijke film, onderzoekt Seth Brundle (Jeff Goldblum) de mogelijkheden van teleportatie. Jammer genoeg gooit een doodgewone vlieg roet in het eten. Herinner u Franz Kafka's *De gedaanteverwisseling* en huiver.

Woensdag 13 juni: *The Sixth Sense* (N. Night Shyamalan)

Bruce Willis als psy? Alles kan blijkbaar. Hij neemt, als de psycholoog Malcolm Crowe, de taak op zich een jongetje te behandelen dat beweert stemmen van de doden te horen. De jongen is zijn eerste patiënt na een periode waarin hij moest herstellen van een schotwonde, aangericht door een vorige patiënt. Fisiek is Crowe wel hersteld, maar geestelijk moet hij nog genezen en daarvoor vindt hij raad in de

gesprekken met de jongen. Of hij de verhalen gelooft van de jonge Cole Sear doet er niet echt toe, wel dat hij de zaak taktvol en eerlijk durft aanpakken.

Vrijdag 15 juni: *Darkman* (Sam Raimi)

Wetenschappers wiens experimenten verkeerd gaan, van Jommeke tot *The Fly*: het blijft een populair thema. Peyton Westlake vindt een manier uit om huid te produceren. Gangsters blazen echter zijn lab op en als Darkman, de levende dode, neemt hij wraak. Daarbij maakt hij gretig gebruik van zijn huidtechnologie om zich te vermommen.

Maandag 18 juni: *Indiana Jones and the Temple of Doom* (Steven Spielberg)

Tweede avontuur van onze sympathieke archeoloog anneks expert in het okkulte. Hij belandt in een Indiaans dorpje waar de inboorlingen geloven dat hun kinderen ontvoerd worden door boze geesten nadat een heilige steen uit hun dorp werd ontvreemd. Indiana Jones lost de boel op.

Woensdag 20 juni: *Psycho* (Alfred Hitchcock)

De klassieker onder de klassiekers. Verplicht kijkvoer zonder commentaar.

En dan: voor wie er nog niet genoeg van heeft, vult het Stuc nog de gaatjes. Onder de naam *Mangadera* ofte 'Tempel voor beeldverhalen' gaat dit jaar op dinsdag en donderdag de jaarlijkse videoreeks schuil. Uit de collectie van het Engelse Manga-videolabel werd een eigenzinnige selectie gemaakt. Zij houden het midden tussen een prettig eksotisme en een hoge mate van herkenbaarheid.

Filip Hermans
Matthieu Van Steenkiste

Alle terrasfilms beginnen om 22.30 uur en worden vertoond op het terras voor de Stucbar. De videoreeks *Mangadera* speelt in de Stuczaal op dinsdag en donderdag, telkens om 22.30 uur. Gratis.

EINDDAG STUC GAAT VOOR DE FUNK EN DE SKANK

Een hoog shake-gehalte

Goed, de blok is bijna begonnen. Toegegeven, de examens naderen en u staat er niet zo goed voor. Akkoord, u heeft nog heel wat werk voor de boeg. Toch raden wij u aan u nog eenmaal goed te laten gaan op de einddag van het Stuc.

Een van de leukste aspecten aan het kunstencentrum is de openingsweek aan het begin van het seizoen en de einddag aan het einde ervan. Waar de openingsweek vooral een staalkaart wil zijn van het aanbod is de einddag vooral bedoeld om te fuiven tot een gat in de nacht. Zij het dan op een cultureel verantwoorde manier.

Dit jaar is het duidelijk de bedoeling dat het publiek zich de benen onder het lijf zal dansen zodat elke dansdrang tijdens de examenperiode vermeden kan worden. Het is de bedoeling, zo meldt de Stuctop, dat u de volledige vier maanden programmatiestop integraal nodig zult hebben om te rekuiperen.

Opwarmen kan u met het Funky Butt Quintet een gezelschap dat een jazz-set volstouwt met funk- en latinsgrooves. Een pittig aperitiefje, dat staat nu al vast. Hoofdschotel wordt dan het optreden van de Nederlandse Dill Brothers. Onder het mom van wereldmuziekfeestsound brengen zij een eksotische miks van vanalles en nog wat: ska betekent hier opzweepende dansritmes, strakke beats en breaks en vooral veel sfeer.

De heren hebben ondertussen ook een nieuwe cd uit — *Remedy* — die algemeen goed onthaald werd in de vaderlandse pers. *De Morgen* was er lovend over en strooide drie sterren over het schijfje uit: "In navolging van Kafou bewijst het gezelschap nu opnieuw dat het ook op plaat de dankriebels kan aanwakkeren. Op *Remedy* weerklinken toefjes ragga, dub en afropop, al zijn het vooral de kleurrijke blazerssektie en autentieke zang die de show stelen."

MONDVOL

Het Stuc staat ook bekend om zijn spetterende fuiven met DJ's van soms wel zeer uiteenlopend slag. Ook deze keer is dat dus zo: voor de laatste Stucfuif op de oude lokatie — de verhuis is nog steeds eind september gepland — zijn opnieuw enkele Nederlanders uitgenodigd onder de naam Skank Around System. Deze mondvol bestaat uit een DJ-duo dat alles speelt dat ook maar een beetje naar *skank* neigt. Gelukkig, dat laten ze zelf weten, is dat heel wat: ska natuurlijk, maar ook rocksteady, uptempo reggae en alle moderne dancevarianten van raggajungle, dancehall-hiphop, skacid, 2-step tot zelfs salsa en latin. Zeg nu niet dat u daar niets van uw *goesting* in vindt.

Goed volk dus in het Stuc, donderdag. Alle beloftes om er een spetterend feest van te maken zijn aanwezig. Nu u

nog. En uiteindelijk: wat zijn uw redenen om niet te gaan? U heeft nog een volledige eerste zit om te rekuiperen. Leuven kan in augustus ook heel mooi zijn.

Matthieu Van Steenkiste

De einddag van het Stuc vindt plaats op donderdag 10 mei. De konserten beginnen vanaf 21u30 en zijn volledig gratis. Meer informatie op <http://www.stuc.kuleuven.ac.be>

Barbiepoppen in een lege doos

Fen grasgroen en schreeuwelijk vasttapijt, volgestouwd met kitscherig speelgoed. Vier acteurs rond een tafel op kindermaat. Er heerst paniek, misverstanden stapelen zich op en de ene hilarische situatie lost de andere in. Het publiek kijkt, lacht onwennig en blijft uiteindelijk op zijn honger zitten.

Antigone leverde in het verleden een aantal pareltjes af door jong aanstormend regiegeweld *carte blanche* te geven. Dit seizoen viel die eer te beurt aan Wim Vandebussche. Hij studeerde in 1997 af aan het Rits en draaide sindsdien mee in projecten van onder andere het Martha!Tentatief. Vandebussche knoopte voor deze voorstelling een samenwerking met schrijver Bart Meuleman aan. Meuleman is geen onbekende in de theaterwereld. Dito'Dito en Het Gevolg zijn maar enkele van de gezelschappen die in het verleden zijn teaterteksten naar de scène brachten. Recent schreef hij in opdracht van Het Toneelhuis *Staat er haar op?*.

TONGVAL

Bart Meuleman ontwikkelt zijn teksten op een zeer organische manier. Vooraleer hij aan het schrijven slaat, maakt hij kennis met de acteurs die de tekst uiteindelijk zullen brengen. Op die manier integreert Meuleman een aantal opvallende karakteristieken van de acteurs — zoals hun tongval of temperament — in zijn toekomstige personages. Aan de hand van een reeks improvisatiesessies met de acteurs tracht hij tenslotte de teatertekst in een vaste vorm te gieten.

De manier van werken van Meuleman mag dan wel bijzonder zijn, de uiteindelijke tekst van *Mille Feuilles* weet maar matig te bekoren. De acteurs blijven hangen in de clichés van hun eigen dialect. In plaats van vier volwaardige personages krijgen we vier karikaturen voorgeschoteld. De personages missen dus diepgang en een duidelijke profilering.

SPOOR

Ook het verhaal zelf is flinterdun en mist een vierde poot om op te staan. Meuleman laat keer op keer bewust een cruciaal element van het verhaal in het ongewisse zodat het publiek telkens op het verkeerde been wordt gezet. Op zich een leuk idee dat kan werken, maar wanneer je een komedie met een diepere, onderliggende moraal ten tonele wil voeren, niet meteen de meest geslaagde zet. Het resultaat heeft bitter weinig om het lijf. Grappig is het wel, maar daar blijft het dan ook bij.

De acteurs geven het beste van zichzelf om de productie op het juiste spoor te zetten. Sofie Declair is ronduit hilarisch als Tanja, die doorheen het stuk evolueert van een brave huismoeder naar een hysterische zottin. Zoals gezegd, haar metamorfoze is bij momenten om je te beschouwen, maar meer dan dat valt daar niet over te zeggen.

Stef Lernous, Geert Six en Jos Verbist vulden het rijtje aan. Geen van de drie slaagt erin zijn personage boven de middelmaat uit te tillen. Geert Six kan trouwens als Gregory net niet van *typecasting* beschuldigd worden.

BARBIE

Het geheel ontbeert ook een sterke inslag van zijn regisseur. De manier waarop de ruimte wordt ingevuld, getuigt van weinig creativiteit. De personages gedragen zich als onechte Ken- en Barbiepoppen in een kitscherig huis. Ze drinken fruitsap, telefoneren naar schoonmoeders en doen de deur open als de bel gaat.

Op het einde van de voorstelling lijkt even beterschap in de maak. Sofie Declair en Jos Verbist drijven hun personage op de spits. Even komt wat onvervalste zwartgaligheid om het hoekje kijken. Geert Six staart ondertussen verslagen voor zich uit.

Het contrast is treffend en het tafereel draagt een zekere geladenheid in zich.

SIMPEL

In die zin kan het publiek het stuk met heel wat goede wil beschouwen als een maatschappijkritische komedie. Ook Ionesco bracht met absurd simpele verhalen de mensen aan het lachen terwijl zijn toneelstukken een onderliggende, sterk sarkastische inslag verborgen. Lachen met dergelijke voorstellingen is niets minder dan lachen met jezelf.

Mille Feuilles is na het schitterende *Autis in Onan* echter een miskleun. Een aantal veelbelovende ideeën missen een grondige uitwerking, en de

ALLEMAAL INDIAAN IN LEUVEN

Hype hype hoera!

Arne Sierens wordt weer eens gespeeld en zoals gewoonlijk is de boel al lang uitverkocht. Enkele weken geleden konden we naar *Niet Alle Marokkanen zijn Dieven* gaan in het Stuc. Deze week speelt *Allemaal Indiaan* in de Stadsschouwburg. De voorstelling is al in half Europa te zien geweest en het wordt zoeken naar een Vlaming die de twee huizen nog niet van dichtbij zag.

Allemaal Indiaan is zo sufgehypet dat je al een jaar geleden had moeten weten dat je deze week dat stuk wilde zien. Nu kom je er niet meer in. Iedereen die een beetje in teater geïnteresseerd is, weet dat het decor bestaat uit twee realistisch nagebouwde huizen. Toen *Niet Alle Marokkanen zijn Dieven* in première ging, was dat voorpaginanieuws in *De Morgen*. Sierens is met andere woorden een fenomeen en we moeten hem goed vinden. De objectiviteit is in de berichtgeving rond het Gents fenomeen ver zoek, dus ook in dit artikel. Een kritische beschouwing bij de hoop van teatermakend Vlaanderen.

SFEERTJE

Marokkanen was al weken voor de première uitverkocht en toch kon men op veel plaatsen lezen dat het niet zo'n goede voorstelling was. De magie is blijkbaar verdwenen. Na de succes-trilogie *Moeder en Kind*, *Bernadetje* en *Allemaal Indiaan* in samenwerking met Alain Platel lijkt de formule enigszins uitgewerkt. Zoals gewoonlijk wisselen

dans- en akteerwerk elkaar af en wordt commerciële muziek niet geschuwd. Het is zoeken naar mensen met een teateropleiding op het podium, maar de transseksueel en de blinde jongen zijn van in het begin zeer manifest aanwezig. De voorstelling is ontstaan op basis van improvisaties en dat zie je ook. Het komt allemaal zeer spontaan en fris over. De dialogen lijken zo, samen met een deel van de cast, van straat geplukt. Sierens' stijl wordt onder teaterwetenschappers ook wel hyperrealisme genoemd. Hij haalt zijn inspiratie uit de volksbuurten, zoals de Brugse Poort in Gent waar hij zelf opgroeide. Hij zoekt ook steeds niet-professionele acteurs om mee te spelen. Sommige daarvan behoren nu tot zijn vaste spelerskern.

Een eerste voorstelling van Arne Sierens is om die redenen dan ook een belevenis. Zoiets heb je als toeschouwer niet eerder gezien in een teaterzaal. Het geheel baadt in een gezellig anarchistisch anti-bourgeois sfeertje en je hebt het gevoel naar echte mensen met hun echte problemen te kijken. Je wordt ontroerd door de armoede van de vierde wereld en bent blij opgegroeid te zijn in een veilig middenklassegezin. Gelukkig dat Arne Sierens ons af en toe laat zien hoe het er daar aan toe gaat, want in de echte volksbuurten komen we niet meer. Te gevaarlijk, te veel buitenlanders.

Bij een tweede visie van dezelfde voorstelling vallen de beperkingen van Sierens' formule op: het is allemaal ontzettend vrijblijvend en hij preekt voor eigen publiek. Hij bedoelt het wel goed, maar de boodschap komt niet over. De vrijblijvendheid kwam pijnlijk tot uiting tijdens het Teaterfestival in augustus. De voorstelling was te zien in Borgerhout. Tweehonderd teaterliefhebbers troepten samen rond de zaal waar ook aan *Niet Alle Marokkanen zijn Dieven* gewerkt werd. Een Marokkaans jongentje kwam even nieuwsgierig kijken en werd hardhandig weggejaagd door het kassapersoneel. Of het nu effectief om een straat-schoffie ging dat enkele portefeuilles wilde buitmaken of niet, is niet zo belangrijk. Belangrijker is dat niemand reageerde, maar dat een uur later de voorstelling een staande ovatie kreeg, mensen ontroerd buiten wandelden en 'het toch allemaal wel erg vonden'. Het hyperrealisme van *Allemaal*

voorstelling slaagt er dan ook niet in om het nivo van het eerste het beste parochiaal amateurgezelschap te overstijgen. Anderszins is dit teater zonder dikdoenerij, en dat is de dag van vandaag ook een verdienste.

Els Silvrants

Teater Antigone speelt Mille Feuilles op dinsdag 8 en woensdag 10 mei om 20.30 uur in de Vlaamingenstraat 83. Info & tickets: 016/20.81.33

Indiaan was blijkbaar goed doorgedrongen, maar de harde realiteit van het migrantenprobleem in Antwerpen zag men niet, of wilde men niet zien.

AAPJES

Het goedbedoelde hyperrealisme waarmee Sierens het leven in de volksbuurten wil tonen, wordt aapjes kijken in een soms zeer sinische vorm. Als het publiek niet mee wil in zijn engagement, mist zo'n voorstelling zijn doel. Alle lof en prijzen ten spijt. Ook in de voorstelling zelf zijn de pijnlijke momenten veeleer vrijblijvend. Geen enkele confronterende scène krijgt de kans om echt op het publiek in te werken. Als op een bepaald moment Franky de brandweerman zijn zontje in elkaar slaat, kan je een speld horen vallen in de zaal. Enkele ogenblikken later kan er echter weer gelachen worden als de geinige transseksueel in zijn/haar Gents aksent de boel even komt oplossen. Als de boodschap dan toch overkomt, is dat bij de verkeerde mensen. Mensen die zich al bewust zijn van de problemen die Sierens wil aankaarten.

Teaterbezoekend Vlaanderen zit er warmpjes in en heeft weet van wat er fout loopt in de wereld. Ofwel doen ze er al iets aan, ofwel willen ze er niets aan doen. In beide gevallen zorgt *Allemaal Indiaan* voor een ontspannend avondje aapjes kijken op kap van de gewone man. Een echte politieke voorstelling moet voor discussie zorgen of mensen uit de zaal doen lopen. Dat zal deze week in Leuven waarschijnlijk evenmin het geval zijn als in Antwerpen.

Maarten van Meer

Allemaal Indiaan: op donderdag 10 en vrijdag 11 mei om 20uur in de Stadsschouwburg. Zoals gezegd zijn de voorstellingen helaas uitverkocht.

KU Leuven levert brede banden aan huis

Wie af en toe de digitale wereld afschuimt, kan ervan meespreken. Wanneer je die nieuwe cd van K3 zit te downloaden, of dat oergrappige filmpje doorgemailed krijgt van een vriend, of wie weet, zelfs het Internet gebruikt voor je studies, heb je soms wel eens nood aan wat extra snelheid. Keil die oude modem daarom het raam uit en maak plaats voor breedband! In Leuven zelf was surfen via de kabel al een mogelijkheid via KotNet, maar nu kan ook iedereen thuis van een vlotte verbinding genieten via een ADSL-lijn.

Voor studenten en personeel zijn er voordelige voorwaarden. Er zijn natuurlijk wel wat installatiekosten aan verbonden, maar op langere termijn zijn de abonnementsprijzen zeer te pruimen. Zeker voor zware gebruikers is ADSL te verkiezen omdat je een vast bedrag per maand betaalt, terwijl de gewone telefoonlijn vrij blijft. Via de aansluiting op het KULEuvenNet heeft men niet alleen thuis toegang tot het Internet, maar ook tot enkele bijzondere databanken waarop de universiteit is geabonneerd. Meer informatie? <http://adsl.kotnet.kuleuven.ac.be/>

(tl)

Presidiumverkiezingen

Bij deze wens ik te reageren op het artikel 'Kringverkiezingen en democratie', onlangs verschenen in Veto nummer 28. Het artikel is klaarblijkelijk geschreven met de bedoeling ons enige kritische inzichten te verschaffen in deze luchtige periode van verkiezingsweken. Als lid van het pas verkozen presidium van Ekonomika meen ik gerechtigd te zijn op deze kritische uitspraken te reageren.

De verkiezingen van de grote kringen (VTK, VRG, Ekonomika.) worden door de auteur van hoger vernoemd artikel, evenals hoogst waarschijnlijk door velen onder jullie, gehegeld als zijnde één grote pensenkermis, waar kiesvee 'bespeeld' wordt met brood en spelen. Onze presidia zouden niet verkozen worden op hun inhoud, maar wel op de vermakelijkheidsgraad van de kiesweek, zoals bijvoorbeeld het aantal gratis vaten bier. In mijn poging geen kritiek te spuien naar de objectieve weergave van de feiten door de auteur van dit artikel, wens ik niettemin hieromtrent enkele zaken te verduidelijken en/of te verbeteren.

Een eerste reactie uit ik tegen de kritiek dat onze presidia niet worden verkozen op hun inhoud, dan wel op hun kiesweek. Welnu, het is voor elke ploeg verboden campagne te voeren voor de aanvang van de kiesweek omdat dit natuurlijk indruist tegen het democratische principe. Niettemin krijgt elke ploeg van het Neutraal Komitee, dat bestaat uit mensen die geen enkel belang hebben bij de uitkomst van de verkiezingen, de toestemming om een inhoudelijke campagne te voeren en dit gedurende één volledige dag. Deze neemt meestal de vorm aan van een ploegvoorstelling voor de paasvakantie, waar het de aanwezigen vrij staat volop inhoudelijke vragen af te vuren op de kandidaten. De traditie leert ons dat van deze gelegenheid gretig gebruik wordt gemaakt en dat de discussies veelal hoog oplopen.

Ten tweede wens ik te reageren op het zagezegde onde-

mokratische principe van onze verkiezingen. Zoals al eerder vermeld zorgt het Neutraal Komitee voor het eerlijke verloop van de kiesweek. Om elke ploeg de kans te geven op een eerlijke manier campagne te voeren, worden de ploegen inderdaad gesubsidieerd zoals in het artikel wordt gezegd. Ze krijgen allemaal éénzelfde kleine bijdrage en de kans hun programma kenbaar te maken met behulp van 750 boekjes. In het artikel laat men uitschijnen dat deze subsidie een stimulans zou zijn voor het aantal lolploegen om bijgevolg de verkiezingen waar maar één serieuze ploeg is wat spannender te laten lijken en om bovendien makkelijker het gewenste quorum van stemmers te bereiken. Ik ben van mening dat deze subsidie een teken is dat de verkiezingen van Ekonomika wel degelijk democratisch zijn, vermits elke ploeg een gelijk bedrag krijgt. Welk budget ze van derden verkrijgen, hangt verder volledig af van hun inzet en bekwaamheid.

Deze subsidies ressorteren echter geen enkel gunstig effect op het aantal stemmers. Wel worden om het quorum te bereiken alle eerstekenners opgebeld om hen warm te maken om te komen stemmen. Dit initiatief kan alleen maar toegejuicht worden vermits het aantal stemmers ongetwijfeld recht evenredig is met de representativiteit van de stemming. Bovendien uiten de mensen die gaan stemmen op indirecte wijze hun verbondenheid en goeling met hun kring. Zo waren er dit jaar 890 geldige stemmen en bedroeg de voorsprong met een 'lolploeg' slechts 50 stemmen.

In het artikel uitte een 'prominent Ekonomikavertegenwoordiger' bovendien de mening dat een lolploeg, indien verkozen, onmogelijk aan de macht zou kunnen komen omdat de serieuze ploeg altijd aan de macht komt. Het kleine verschil tussen de twee eerste ploegen dit jaar bewijst dat de serieuze ploeg nooit zeker is van haar overwinning. Hierbij kan worden gesteld dat noch ik, noch eender wie de machtsopname van die tweede ploeg in de weg zou hebben gestaan, mochten ze verkozen worden. Hierbij laat ik even de hoedanigheid van de 'prominente Ekonomikavertegenwoordiger'

als kandidaat-preses van een 'lolploeg' buiten beschouwing, hoewel deze niettemin bewijst dat een dergelijke uitlating toch een zekere vorm van eigenbelang kan wegdragen.

Ten laatste wens ik nog te benadrukken dat de organisatie van de kiesweek voor ons een manier is om te tonen dat we dingen willen en kunnen organiseren, en dat wij met deze kiesweek onze kiezers willen overtuigen van onze inzet en bekwaamheid. Ook is het een traditie die wij graag in ere willen houden, waar wij niet willen onderdoen voor de presidia van de voorgaande jaren. De ogenschijnlijk grote budgetten (waarover hoogst waarschijnlijk te veel wordt gespekuleerd) komen helemaal niet vanzelf, te meer daar ik van mening ben dat geen enkele kring zo serieus bezig is met zijn zoektocht naar sponsoring. Zo wordt het 'kampagnekot' vanaf januari voltijds bezet door twee mensen die tijdens de kantooruren met twee telefoonlijnen volop bellen en faxen naar bedrijven met de vraag hun campagne te steunen. Mijn argument is dat kandidaat-presidia daardoor ook verkozen worden door hun bekwaamheid. Mij lijkt het bij Ekonomika nog steeds belangrijk dat het presidium in staat is geslaagde activiteiten te realiseren en dat deze mensen niet uit eigenbelang handelen (de kiesweek levert voor ons helemaal niks op) maar de naam, de faam en het belang van hun kring hoog in het vaandel dragen. En dat uit zich dan in onze kiesweek. Zolang mensen als wij zich op dergelijke wijze inzetten om een kiesweek in elkaar te boksen zal de kiesweek dezelfde zijn.

Ik hoop dat ik u hiermee wat meer inzicht heb kunnen verschaffen omtrent de kiesweek zoals die georganiseerd wordt bij Ekonomika opdat u zou inzien dat onze kiesweek meer is dan brood en spelen alleen. Bovendien nodig ik bij deze iedereen uit een dergelijke kiesweek te organiseren en nadien een gefundeerde uitspraak te doen.

Axel De Brabandere

Vice-preses Serieuze Zaken & Soweko Ekonomika

Vrijwilligers gevraagd

Het Balanske is een vrijetijdcentrum voor gezinnen met een kind met een handicap dat allerlei activiteiten organiseert voor kinderen, jongeren en volwassenen met een handicap (mentaal/meervoudig) zoals muziekatelier, dansatelier, krea-atelier, vakanties, speelpleinwerking, snoezelen en clubwerking voor jongeren en volwassenen.

Voor de clubwerking is het Balanske op zoek naar jongeren die zich één zaterdag (afhankelijk van de activiteit gaat het om een dag, halve dag of avondactiviteit) per maand kunnen vrijmaken voor het begeleiden van onze groep volwassenen tijdens allerhande activiteiten (daguitstap, stadsbezoek, avondje bowling, fuif, film, weekend.).

De activiteiten worden voornamelijk in en rond Leuven georganiseerd. Indien er echter een uitstap op stapel staat en er zijn vervoersproblemen kan dat zeker opgelost worden.

Het Balanske start in september met een maandelijks praatkafé in Doc's Bar (fakbar geneeskunde). Hiervoor zoeken ze ook entoesiaste mensen die er de permanentie verze-keren. Het werk achter de toeg is al in handen van de studenten Medica, maar er zijn in het kafé zelf mensen nodig die een praatje maken met onze gasten, die een gezelschap-spel met hen spelen en een oogje in het zeil houden. Ervaring is niet nodig, alleen een groot hart, entoesiasme en engagement.

(mad)

Meer info kan je verkrijgen bij Isabelle Van Eyck via e-mail (Balanske@Belgacom.net), telefoon (016/63.90.21) of fax (016/26.24.86).

Niet zomaar op kot

Lisanga? Sjekina? Oktopusz? Paloma? Jan Stas? Kotthuis? Sint-Janshuis? Ze worden wel eens 'huizen met iets meer' genoemd. De gemeenschapshuizen van de Universitaire Parochie. De ene naam klinkt al wat eksotischer dan de andere en het ene projekt wordt al iets specifiekier ingevuld dan het andere, maar alle huizen hebben hetzelfde einddoel: studenten op een zin-volle manier laten 'samen leven'.

Goede communicatie en 'er zijn' voor anderen zijn sleutelwoorden op kot. Tijdens het academiejaar zijn er ook voldoende mogelijkheden om een groep te vormen: de werkweek, het kotweekend en de wekelijkse maaltijden. De ervaring leert dat dit cruciale en dus niet te missen momenten zijn.

Op een gemeenschapshuis wordt religie uit de taboesfeer gehaald zodat iedereen dit volgens zijn of haar ritme en individuele keuze kan be-leven en bevragen. Wie het engagement aangaat, is tenslotte ook bereid een steentje bij te dragen aan het jonge en dynamische projekt dat de studentenparochie is.

Midden september starten de huisgemeenschappen weer op. Interesse? Neem gerust contact op met de Universitaire Parochie. Kom naar de Jan Stasstraat 2 in Leuven, bel 016/32.55.85 of mail up@upar.kuleuven.ac.be.

(av)

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22 44 38
Fax 016/22 01 03

Jaargang 27
Nummer 30
7 mei 2001

Ver. uitg.: Loes Geuens
Hoofdredactie: Marie-Anne Dedeurwaerdere
Redaktiesekretaris: Loes Geuens

Redactie: Kristof 'Lange Wapper' D'Exelle, Thomas 'Tristan' Leys, Caroline 'Isolde' Leysen, Jeroen 'Orlando Furioso' Op de Beeck, Els 'Sneeuwwitje' Silvrants, Steven 'Blauwbaard' Van den Eede, Heidi 'Assepoester' Van Hout, Matthieu 'Merlijn' Van Steenkiste

Doka: Pieter 'Paap Toon' Van der Aa
Medewerkers: Sin 'Vrouw Holle' Declerc, Filip 'Don Quichote' De Keukeleere, Filip 'Heer Halewijn' Hermans, Peter 'Rode Ridder' Mangelschots, Saskia 'Sheherazade' Rencken, Maarten 'Midas' van Meer
Lay-out en vormgeving: Marie-Anne Dedeurwaerdere, Nikolas 'Kludde' Cloet, Loes Geuens, Chloé 'Beatrijs' Heerman, Gudrun 'Pocahontas' Labiau, Willy 'Lamme Goedzak' Leung, Thomas 'Willem Tell' Leys, Peter 'Pan' Mangelschots, Tine 'Tineke van Heulen' Swaenepoel, Helene 'Fiere Margriet' Tops, An Van De Moortel, Steven 'Aeneas' Van Dessel, Heidi Van Hout, Matthieu 'Repelsteeltje' Van Steenkiste, Tijn 'Uylenspiegel' Vereenoooghe
Dtp: Loes 'Dido' Geuens, Heidi 'Doornroosje' Van Hout, Matthieu Van Steenkiste
Spelling: An Van De Moortel, Matthieu Van Steenkiste

Eindredactie: Marie-Anne 'Mariken van Nieuweghen' Dedeurwaerdere, Loes 'Dulle Griet' Geuens, An 'Jeanne d' Arc' Van De Moortel

Internet-Veto:
<http://www.veto.student.kuleuven.ac.be>
e-mail: veto@veto.student.kuleuven.ac.be

Zetwerk en publiciteit
 Alfaset Leuven (016/22.04.66)

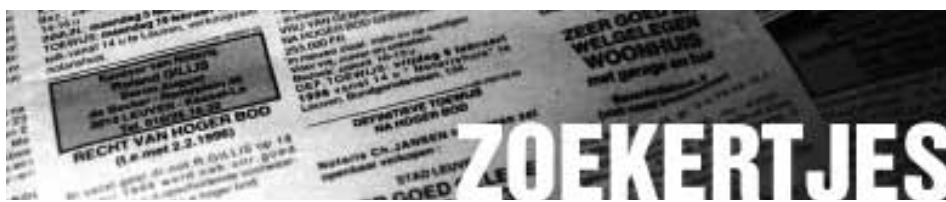
Drukkerij: Kempenland (Herentals)
Oplage: 9000 eksemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnementen
 Studenten: 250fr/6,20 €; niet-studenten: 350fr/8,68 €; buitenland: 700fr/17,35 €; steun vanaf 1000fr/24,79 €; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Redactievergadering
woensdagnamiddag om 17.00 u

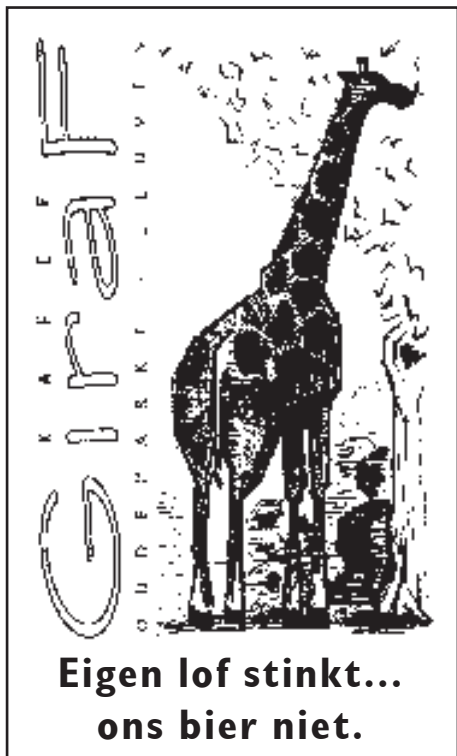

D	O	O	P	S	G	E	Z	I	N	D
R	O	S		P	A	L		N	O	R
I	K		L	Y	V	I	G		P	A
N		S	I		E		R	E		N
K	R	A	A	K		B	A	R	O	K
G		M	A	N	S	L	A	G		O
E	L		N	A	T	A	L		U	R
L	O	R		P	A	D		E	N	G
A	M	O	R		G		O	L	I	E
G	E	B	A	R	E	N	S	P	E	L

- √ Bedankt voor de pralines! Loes en Marie.
- √ Boskamelen zijn rood. Het staat in Veto dus is het waar. Bovendien: hoe zou in Veto ooit een niet-rode boskameel kunnen staan?
- √ De dag dat we er een blauwe vinden. Jammer genoeg is dat in onze biotoop een uitstervende soort.
- √ TKG: Kebab, liefst in goede staat en met cocktailsaus. voorkeur gaat uit naar de merken 'kebab2000', 'ege' en 'delil'. Daarnaast ook graag wat hout of ander brandbaar materiaal om de kebab op de Oude Markt om 23u45 op te warmen. Indien niet serieus gelieve te onthouden.
- √ All your base are belong to us!
- √ Gezocht: Fristi met aardbeiensmaak.
- √ Gezocht: auto om te verkopen in Nederland.
- √ Te koop: Seurijzer 50 fr.
- √ Gezocht: thesis.
- √ Lobby is mijn hobby.
- √ Vergadering van de saburders vanavond om 23u45 op de Oude Markt. Gelieve uw aanstekers mee te brengen.
- √ Wat ge voor een ander wenst.
- √ Als ik moet kiezen tussen de snobs in de Dulci en het authentiek volkse van de Krüger, dan weet ik het wel.
- √ Goh, 't Is er dan toch van gekomen.
- √ Anderlecht rulez!
- √ Antares is ontgoocheld dat niemand zijn uitdaging heeft aangenomen.
- √ Goed dat je het spel der koningen onder de knie hebt, ik kijk uit naar ons eerste partijtje.
- √ In elk geval: goei eksamens toegewenst.
- √ Aan alle medewerkers, bedankt!
- √ Speciale dank gaat uit naar Loes, An, Peter, Joost en Jeroen. Bedankt voor de steun en het vertrouwen. Gerlof, oeingidyehdbcouiej.
- √ Geert Bourgeois en het Vlaams Blok broederlijk in een betoging. Gent zag zwart van het volk.
- √ Snif, dit is dus het einde.

- √ Hier past enkel een krachig "non, je ne regrette rien."
- √ Ik vergeef iedereen en vraag iedereen vergeffenis.
- √ Goed zo? Klets niet te veel.
- √ Wat goed was voor Cesare Pavese is goed genoeg voor mij.
- √ We'll meet again.
- √ Adieu!
- √ ...
- √ zou dit nu echt de laatste pagina zijn die ik ge-dtp'd heb?
- √ Snif. (weggepinkt traantje)
- √ Fade out.
- √ Applaus. Soms. Soms ook niet.

KRINGLOOPCENTRUM SPIT

**MEUBELS, KLEDING, FIETSEN,
HUISRAAD, ...**

VOOR ELKE SMAAK, ELK INTERIEUR

**ALLES WAT JE KOT NODIG
HEEFT !!!**

Vanaf voorjaar 2001 verhuist SPIT:
Yzerenmeentstraat 10-12
3001 Heverlee

Huidig adres: **DIESTSESTEENWEG 104**
3010 Kessel-Lo
Openingsuren:
Di-Vrij van 10.00 tot 18.00uur
Za van 10.00 tot 17.00uur (Ma gesloten)

© SPIT

MAANDAG

- 20.00 u **FILM** Cartoon Special, Blaxploitation, in Stuczaal, org. Stuc.
- 20.30 u **TEATER** Charms, Walpurgis, in Vlamingenstraat 83, org. Stuc.
- 22.30 u **FILM** The truth about the disco decade, in Stuczaal, org. Stuc.

DINSDAG

- 20.00 u **FILM** The truth about the disco decade, in Stuczaal, org. Stuc.
- 20.30 u **TEATER** Mille feuilles van Theater Antigone, in Vlamingenstraat 83, Leuven, toeg. 300, org. Stuc-Cultureel Centrum.
- 22.30 u **FILM** Kill a commie for Christ, in Stuczaal, org. Stuc.

WOENSDAG

- 20.00 u **TEATER** Allemaal Indiaan van Victoria & Les Ballets C de la B., in Schouwburg, toeg. 500, org. CC Leuven.
- 20.00 u **FILM** Kill a commie for Christ, in Stuczaal, org. Stuc.
- 20.30 u **TEATER** Mille feuilles van Theater Antigone, in Vlamingenstraat 83, Leuven, toeg. 300, org. Stuc-Cultureel Centrum.
- 22.30 u **FILM** Cartoon Special, Blaxploitation, in Stuczaal, org. Stuc.

DONDERDAG

- 20.00 u **LEZING** Gespreksavond met Luc Verbeke, Peggy Claes, Lieven Verlinde., in CC Oratoriënhof, org. Massereelfonds.
- 20.00 u **TEATER** Allemaal Indiaan van Victoria & Les Ballets C de la B., in Schouwburg, toeg. 500, org. CC Leuven.
- 21.30 u **FUIF** Einddag Stuc met Funky Butt Quintet, The Dill Brothers en The Skank Around Sound System, in Stuczaal, org. Stuc.

DONDERDAG

- 17.00 u **LEZING** Lezing van Professor James Keenan over 'CATHOLICS AND AIDS', in Receptiezaal, Heilig Geestcollege, org. Faculteit Geneeskunde: Centrum voor Biomedische Ethiek en Recht.

VRIJDAG

- 20.00 u **KONSERT** Monsieur Choufleuri restera chez lui, operette, in Schouwburg, toeg. 800/600/400/200, org. CC Leuven.

ZATERDAG

- 19.00 u **TEATER** De Leenane Trilogie. Koproduktie van het Toneelhuis met Het Zuidelijk Toneel/Hollandia, in Schouwburg, toeg. 600, org. CC Leuven.

ZONDAG

- 19.00 u **TEATER** De Leenane Trilogie. Koproduktie van het Toneelhuis met Het Zuidelijk Toneel/Hollandia, in Schouwburg, toeg. 600, org. CC Leuven.

MAANDAG

- 09.00 u **KONSERT** Eindeksamen Kamermuziek, in Herestraat 53, 3000 Leuven, org. Lemmensinstituut.

WOENSDAG

- 09.00 u **KONSERT** Eindeksamen klavecimbel, in Herestraat 53, 3000 Leuven, org. Lemmensinstituut.
- 10.00 u **KONSERT** Eindeksamen en overgangsexamen specialisatie viool, in Herestraat 53, 3000 Leuven, org. Lemmensinstituut.
- 14.30 u **KONSERT** Eindeksamen blokfluit, in Herestraat 53, 3000 Leuven, org. Lem-

mensinstituut.

- 14.30 u **KONSERT** Overgangsexamen blokfluit, in Herestraat 53, 3000 Leuven, org. Lemmensinstituut.
- 16.00 u **KONSERT** Overgangsexamen specialisatie trompet, in Herestraat 53, 3000 Leuven, org. Lemmensinstituut.

ZATERDAG

- 14.00 u **FUIF** Wereldfeest, in De Bruul, Leuven, org. Masereelfonds.

MAANDAG

- 11.00 u **KONSERT** Overgangsexamen altviool, in Herestraat 53, 3000 Leuven, org. Lemmensinstituut.
- 14.00 u **KONSERT** Overgangsexamen specialisatie trombone, in Herestraat 53, 3000 Leuven, org. Lemmensinstituut.
- 15.00 u **KONSERT** Eindeksamen zang, in Herestraat 53, 3000 Leuven, org. Lemmensinstituut.

DINSDAG

- 08.30 u **KONSERT** Eindeksamen en overgangsexamen specialisatie zang, in Herestraat 53, 3000 Leuven, org. Lemmensinstituut.
- 14.30 u **KONSERT** Eindeksamen en overgangsexamen specialisatie dwarsfluit, in Herestraat 53, 3000 Leuven, org. Lemmensinstituut.

WOENSDAG

- 08.30 u **KONSERT** Eindeksamen en overgangsexamen specialisatie slagwerk, in Herestraat 53, 3000 Leuven, org. Lemmensinstituut.
- 14.30 u **KONSERT** Eindeksamen en overgangsexamen specialisatie orgel, in Herestraat 53, 3000 Leuven, org. Lemmensinstituut.
- 19.00 u **KONSERT** Eindeksamen jazz, in Herestraat 53, 3000 Leuven, org. Lemmensinstituut.

DONDERDAG

- 08.30 u **KONSERT** Eindeksamen piano, in Herestraat 53, 3000 Leuven, org. Lemmensinstituut.

VRIJDAG

- 08.30 u **KONSERT** Eindeksamen en overgangsexamen specialisatie piano, in Herestraat 53, 3000 Leuven, org. Lemmensinstituut.

DINSDAG

- 10.00 u **KONSERT** Eindeksamen en overgangsexamen specialisatie saxofoon, in Herestraat 53, 3000 Leuven, org. Lemmensinstituut.

WOENSDAG

- 10.30 u **KONSERT** Eindeksamen cello, in Herestraat 53, 3000 Leuven, org. Lemmensinstituut.
- 13.30 u **KONSERT** Eindeksamen en overgangsexamen klarinet, in Herestraat 53, 3000 Leuven, org. Lemmensinstituut.

VRIJDAG

- 20.00 u **KONSERT** Eindeksamen luit, in Herestraat 53, 3000 Leuven, org. Lemmensinstituut.

MAANDAG

- 19.00 u **KONSERT** Eindeksamen woord, in Herestraat 53, 3000 Leuven, org. Lemmensinstituut.
- 20.00 u **KONSERT** Eindeksamen woord, in Herestraat 53, 3000 Leuven, org. Lemmensinstituut.

De Pavlov

Pavlovianen die zodanig gekonditioneerd zijn dat ze niet meer zonder hun fakbar kunnen, hebben hoerensjans. In mei en juni blijft de Pavlov elke dag open van 21u tot 02u, behalve op zaterdag, het grootste feestje van Leuven, zal de Pavlov open zijn. De pintjes zijn nog steeds te verkrijgen aan de democratische prijs van 40 frank.

“Vogeltje, gij zijt gevangen”

Paniek, stress en slapeloze nachten zijn de komende maanden weer dagelijkse kost voor menig student. Oudere — en meestal gebuisde — medestudenten doen daar met plezier nog een schepje bovenop door met de meest straffe examenverhalen af te komen. Het waarheidsgehalte van deze doemscenario's is soms ver zoek. Alhoewel: zoek tijdens uw blokpauses de drie waargebeurde verhalen en win vier vrijstellingen.

1. DE BROSSER

Uw leven speelde zich de afgelopen zeven maanden voornamelijk af tussen uw bed en uw fakbar. Dan heeft u een probleem. Een van de gevolgen van uw wangedrag is dat u geen idee heeft bij welke prof u examens dient af te leggen en dat kan u zuur opbreken. Er was namelijk eens een student die samen met een ietwat oudere man in de lift stond terwijl hij op weg was naar zijn examens. De man vraagt gemoedelijk aan de student of die een examen heeft. De student antwoordt: “Jawel, zo dadelijk heb ik examens bij professor X.” Waarop de oudere man zegt: “Komt u dan maar mee.”

2. HET LAMSTE EKSKUUS

Wat doet een mens als hij de examenstof in de verste verte niet beheerst? Zich eronderuit lullen natuurlijk. Zo zou een student ooit een zestien gekregen hebben toen hij straalbezopen een absurd gedicht over een oranje olifant en blauwe steppe begon voor te dragen in plaats van zijn drie literatuurvragen te beantwoorden. Het op een janken zetten is ook een truuk die vaak opbrengt. “Jaaaahaaa, maar professor, mijn stiefvader is gisteren hertrouwd” is een van de meer inventieve dingen die ons ter ore kwamen. Er sterven ook beduidend meer grootmoeders, honden en katten tijdens de examenperiode en studenten maken de vreemdste dingen mee: “Ik heb gisteren niet kunnen leren, professor, want er lag een lijk in het bos.”

3. DE SNUGGERE STUDENT

Gezien bovenstaande ekskuses voor de gemiddelde prof zo doorzichtig zijn als kraantjeswater, zal u enige zin voor creativiteit aan de dag moeten leggen als u wil slagen. Godzijdank bestaan er ook nog snuggere

inleveren, weigert de prof om het examen nog aan te nemen. “Weet u wel wie ik ben?” schreeuwt de student. “Neen, meneer en dat interesseert me ook niet,” antwoordt de prof. “Goed dan,” zegt de jongen en hij kwakt zijn examens middenin de stapel examens op het bureau. De jongeman in kwestie zou nooit gepakt zijn.

4. DE SHARON STONE-TRUUK

Indien Moedertje Natuur u steeds goedgezind geweest is en u beschikt over een stel rechte, niet-blubberende benen en een ronde rechtopstaande boezem, kan u dat natuurlijk als troef proberen uit te spelen. Proffen — en dan vooral de mannelijke exemplaren — zijn immers niet vies van een stukje vrouwelijk naakt. Kortgerokte studentes die het bord mogen afvegen (“Ja daar helemaal vanboven ook juffrouw.”), diepgedekolteerde jongedames die net een plaatsje achteraan op de kaart mogen aanwijzen (“Kan u dat nog eens duidelijk aanwijzen?”) en proffen die met een onzinnige grijs van oor tot oor in het ijle staren tijdens de drie volgende examens. Doch, zoals met alles in het leven: hou maat! Een studente wiskunde zou ooit mondeling examens hebben afgelegd in een rok van om en bijde vijftientwintig centimeter lang en zonder ondergoed. Het behaalde resultaat konden we niet achterhalen, maar haar nieuwe roepnaam — Madam Matras — is ze zo nooit meer kwijtgespeeld.

5. HET ONTBREKENDE KOSTUUM

U behoort tot het mannelijke gedeelte van de studentenpopulatie. Dan hebt u pech. Wat u ook aantrekt — pak en das of jeans en T-shirt — proffen blijven verschrikkelijk onvoorspelbaar op dit vlak. Zo knipte een prof ooit de zijden das van een student af tijdens het examen met de mededeling: “Ik ben een verwoed servettenverzamelaar, meneer.” Anderen beschouwen een ongekamde student zonder das echter nog steeds als LWT (langharig werkschuw tuig). Eentje reageerde ooit op een student die zo zijn lokaal binnenstapte met de uitroep: “Eindelijk hebben ze iemand gestuurd om die radiator te repareren!”

6. DE MOEGETERGDE PROF

We hebben nog meer slechts nieuws voor u. Wat u ook doet, het kan altijd mislopen. U mag de stof nog zo goed beheersen, als u een prof in een rottige bui — of met een slecht karakter — tegen het lijf loopt, kan u het schudden. Terwijl u aan uw ongetwijfeld bijzonder boeiende uitleg bezig bent,

ling tijdens het mondelinge examens: “Juffrouw, ik kan denken, schrijven, luisteren en koteren tegelijk.”

7. DE LEUKERD

God en de rector weten hoe graag een prof zijn slachtoffers al eens voor de gek houdt. Legendarisch is de studente die in haar betoog tegenover de taalkundeprof verkeerdelijk het woord ‘terug’ gebruikte in de plaats van het korrekte ‘opnieuw’. Er ontspon zich de volgende dialoog:

— En toen werd de streek terug geromaniseerd.

— Opnieuw.

— En toen werd de streek terug geromaniseerd.

— Opnieuw.

— En toen (x3)

Tot het meisje zich realiseerde wat er verkeerd zat en met een rood hoofd het juiste woord koos.

8. HET BLIJDE NIEUWS

Er zijn verschillende manieren waarop examinatoren u duidelijk zullen maken hoe ze over de geleverde prestatie denken. Sommigen blijven bemoedigend knikken, zelfs als u vol overtuiging beweert dat de Romeinen afstammen van de marsmannetjes. Anderen hullen zich dan weer in een star stilzwijgen. Leuk wordt het pas echt wanneer de prof in kwestie enige creativiteit aan de dag wil leggen. “Meneer, ziet u die blaadjes daarbuiten?” “Ja professor.” “Welke kleur hebben die, meneer?” “Euh, groen professor.” “Awel, komt u nog maar eens terug als die bruin zijn. Dag meneer.” Ander voorbeeld van ongebreidelde originaliteitsdrang: “Juffrouw, ik heb het afgelopen half uur dieper in uw dekollettee gekeken dan u gedurende het hele jaar in uw cursus.” Een Leuvense prof zou ook konsekvent zijn zangtalent tentoonspreiden met het alom gekende “Vogeltje, gij zijt gevangen”.

9. HET GEKNOEI MET DE PUNTEN

U dacht dat u zonder kleerscheuren door het examen gekomen was als u van bovenstaande ellende bespaard bleef? Droom verder, want het is algemeen geweten dat profen Lernout en Hauspie-gewijs goochelen met cijfers. Bij het overschrijven van de puntenlijsten wil een prof al eens verstrooid zijn en een paar getalletjes omwisselen. Of een hele lijst verkeerd overpennen, natuurlijk. Ook zouden de dames en heren van het academisch korps wel eens een puntenlijstje kwijtspelen en vervolgens de hele groep een tien toekennen. Natuurlijk worden proffen van bovenuit ook gedwongen om een bepaald percentage van hun pupillen te buizen. Dit gebeurt uiteraard op basis van de meest logische criteria, bijvoorbeeld de middelbare school waar u vandaan komt, het parfum dat u draagt of de kleur van uw das. Er zou zelfs een prof zijn die zijn koterling laat afhangen

van de stoel die u kiest tijdens het examen. En wij zeggen u natuurlijk niet de welke.

10. DE BUNGEEJUMP (ZONDER ELASTIEK)

We begrijpen dat u een beetje depressieffjes kan worden bij de gedachte aan al wat u te wachten staat. Als u zich op een originele manier van het leven wil beroven, spring dan in godsnaam niet van een hoog universiteitsgebouw, want dat hebben velen u reeds voorgedaan. Zo mag men geen proklamaties meer houden op de achtste verdieping van het Erasmusgebouw op de faculteit Letteren nadat een zwaar gebuisde student in vrije val naar beneden ging. Een prof in de Rechten wil om die reden enkel nog mondelinge examens afnemen op het gelijkvloers van de Valk. En ooit dacht een student de prof te slim af te zijn: “Als u mij geen twaalf geeft, spring ik uit het raam!”. Waarop de prof fijntjes antwoordde: “Dit lokaal situeert zich op het gelijkvloers, meneer.”

11. DE KAPOTTE LIFT

En ja, we kunnen nog meer lugubere verhalen opdissen. Zo was er eens een studente die als allerlaatste van haar pedale de examenreeks beëindigde. Gedurende de hele zomer komt er geen kat in het gebouw. Wanneer de eerste blokkers voor de tweede zitting arriveren, stelt men de lift terug in werking. In de lift ligt het half vergane lijk van de studente. Ze was vast komen te zitten in de lift op weg naar haar examens en waarschijnlijk omgekomen van dorst.

12. DE BRANDENDE THESIS

Als u ooit een thesis geschreven heeft — of daar op dit ogenblik nog mee bezig bent, héhé — weet u dat u dat ding niet genoeg kan beveiligen. Toch slaagde een student er ooit in om zijn laptop annex backup-diskettes te laten pikken op de trein. Een andere studente speelde het dan weer klaar om haar bureau in de fik te steken een week voor haar thesis binnen moest. Puut, diskettes en bijgevolg ook volledige thesis gingen letterlijk in rook op.

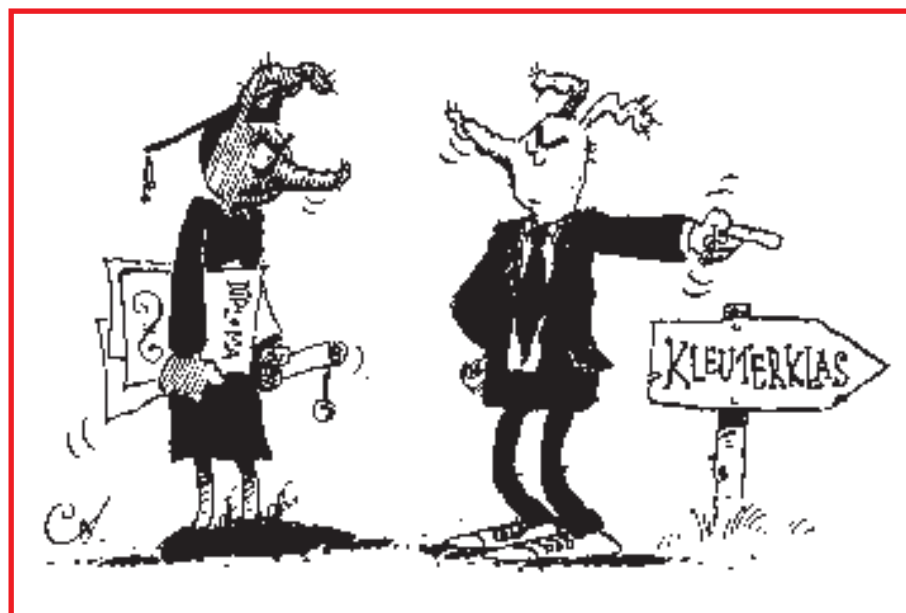
13. HOERENSJANS

Wie na al deze verhalen al in het raam van de bovenste verdieping is gaan staan: wanhoop niet. Er zijn elk jaar een heleboel studenten die uitverkoren zijn om het Grote Geluk aan hun kant te hebben. Eén hoofdstuk geleerd en daar net die twee vragen uit krijgen, de prof die nog met je papa op de schoolbanken heeft gezeten en na een half uur keuvelen over de goeie oude tijd besluit dat je de stof wel zal beheersen, het gebeurt. Maar niet zo heel vaak.

Loes Geuens

Peter Mangelschots

Marie-Anne Dedeurwaerdere

studenten, getuige het volgende verhaal. Tijdens een schriftelijk examen krijgen de studenten drie uur de tijd om de vragen op te lossen. Na het verstrijken van de tijd blijft een jongen gedurende vijf minuten nog ijverig doorpennen, ondanks verschillende waarschuwingen van de prof. Wanneer de jongeman zijn examens vooraan wil

zitten ze languit te snurken dat het geen naam heeft of maken ze gezellig een ommeetje. Er zijn ook proffen die het examen zonder uitzondering beginnen met de vraag “Stoort het als ik rook?”, terwijl u al dacht dat u binnenstapte in de setting van *Gorillas in the mist*. Anderen houden zich dan weer ledig met het bijwerken van hun briefwisse-